

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

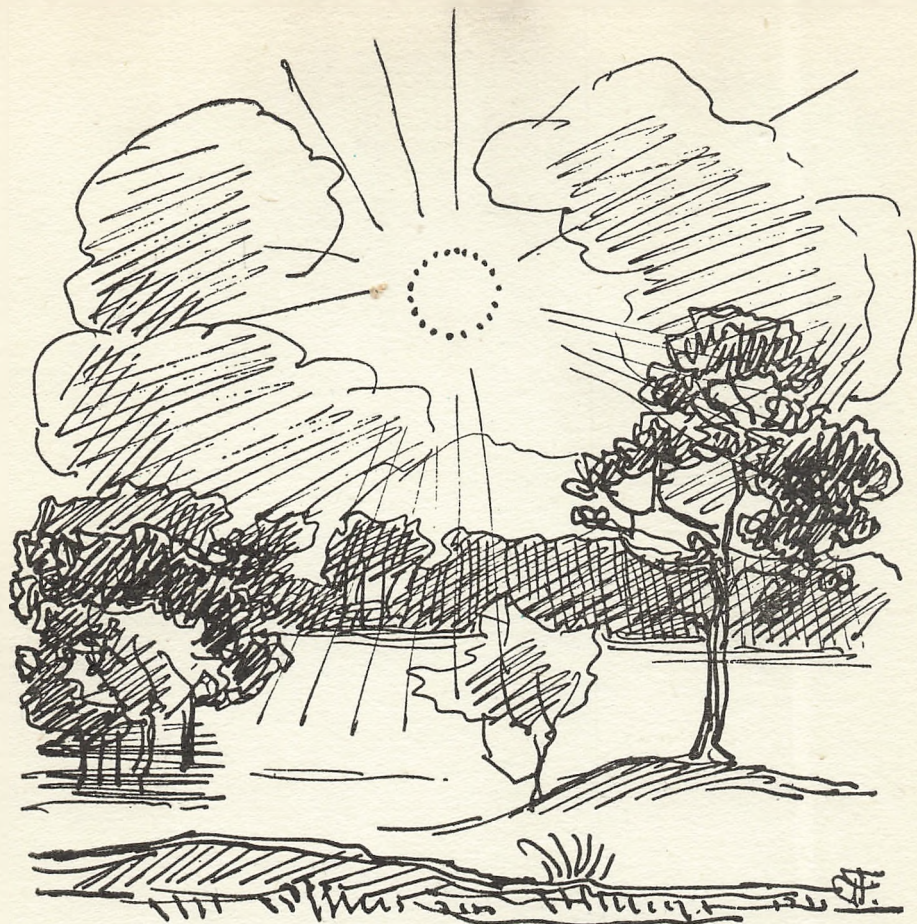
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Aarskrift

HØNG-SAMFUNDET »ERANIA«

— HØNG STUDENTERKURSUS —

1947

AARSSKRIFT
FOR
HØNG-SAMFUNDET „ERANIA“

1947

Indhold

	Side
Englænderne og Sydslesvig	3
Af Forstander, cand. mag. <i>J. H. Monrad</i>	
Ingeborg Munk	8
Af Forstander <i>A. Dolleris</i>	
Hilsen fra Fru Munk	9
Forstander Tormod Jørgensen	10
Af <i>Ivar Munk</i>	
25 Aar efter	12
Af Kontorchef <i>Th. Larsen</i>	
Cand. mag. Edith Rasmussen.	15
Af <i>Åage Fjalland</i>	
Ud i den store Verden	16
Af <i>Paul Nørreslet, Asger Milholt og Harald Boye Jensen</i>	
Et Aar er gaaet	25
Ved <i>J. H. Monrad</i>	
Til Medlemmerne!	31
Af Redaktionssekretær <i>Hans Bagge</i>	
Gennem Belgien til Frankrig	32
Af cand. mag. <i>Ellen Pihl</i>	
Fra „ <i>Erانيا</i> “s Dagbog	34
Ved <i>Johannes Lund Pedersen</i>	
Fra — om — til gamle Kammerater	38
Ved cand. mag. <i>Esman Eriksen</i>	
Elevforeningen	43
Medlemsliste	44

Englænderne og Sydslesvig

BAG AL DISKUSSION om Sydslesvig, hidsig eller saglig, lurer Spørgsmaalet om Stormagternes Stilling til det, navnlig Englands som Besættelsesmagten. Alle Overvejelser om Ægtheden i Sydslesvigernes Opvaagnen og om Oktober-Notens Forpligtelser for Danmark er til syvende og sidst fritsvævende, hvis Englændernes Indstilling gaar paa tværs af, hvad Sydslesvig og Danmark vil. Derfor er det ikke af Vejen engang at gennemgaa, hvordan England ser paa Spørgsmaalet, og hvad der bestemmer deres Syn. Ellers vil man heller ikke kunne finde frem til en eller anden Maade eventuelt at forandre dette Syn paa.

Englændernes Politik i det sydslesvigske Spørgsmaal har rent umiddelbart været en bitter Skuffelse. Var Danmark ikke en demokratisk og allieret Nation? *Hvorfor da fra engelsk Side støtte det nazistiske og fjendtlige Tyskland?*

1) *Kender Englænderne ligesaa lidt som Amerikanerne af egen Erfaring til Nationalitetsspørgsmaal i Fastlandets Forstand.* De kan ikke fatte, at en Mand, der taler Tysk, der er tysk Statsborger, og som i tysk Uniform i seks Aar har kæmpet mod Englænderne, at en saadan Mands Hjerter er dansk, at han i Troskab overfor Danmark har opfyldt sin tunge tyske Statsborgerpligt til den bitre Ende, men nu ikke vil mere.

2) *Faar Englænderne deres Viden paa Stedet,* i Sydslesvig, først og fremmest gennem de højtstaaende Officerers personlige Omgang med de *førende Tyskere* af tysk-national, konservativ Indstilling, Mennesker fra samme sociale Befolkningslag som Officererne selv, de Kredse, der kan Engelsk, medens den danskorienterede Befolkning er Smaafolk uden praktisk Mulighed for at komme i personlig Forbindelse med Englænderne.

3) Læg hertil *Englændernes almindelige politiske Træghed og Langsommelighed,* deres Lyst til altid at gaa den mindste Modstands Vej. For en saadan Indstilling er de danskorienterede nærmest emsige og noget irriterende Kværulanter. Med alt dette har man en rent umiddelbar og første Forklaring paa Englændernes Kølighed og efter vor Mening uforstaaende Holdning over for os.

Men som Tiden er gaaet, slaar denne Forklaring ikke til. Det danske Generalsekretariat i Flensborg og den danske Forbindelsesofficer hos Militærregeringen i Kiel har givet Englænderne Oplysning fra dansk Side, ligesom det danske Diplomati i London har det. Naar England endda stadig vender det døve Øre til alle Ønsker om danske politiske Rettigheder og om Lempelser i Flygtningebelægningen, maa der ligge andet bag denne afvisende Holdning.

4) Noget skyldes *Danmark selv*, siger Englænderne; at vi har haft *vanskeligt ved at blive klare over vor egen Holdning* og ved at give den en entydig Formulering. — Men i Oktober-Noten har vi dog forsøgt det, og Englænderne selv er da heller ikke af dem, der straks og skarpt udformer deres Planer. Disse engelske Bemærkninger virker derfor stort set ikke meget overbevisende.

Et andet dansk Forhold kan tænkes at spille med ind, nemlig at vor almindelige udenrigspolitiske Holdning fra at være udpræget allieret, dengang det blot betød tysk-fjendtlig, er gaet over til at blive *mere balancerende*, efterhaanden som Modsætningen mellem England og Rusland er traadt frem. De dansk-russiske Handelsaftaler er der blevet lagt Mærke til i London.

5) Men Hovedaarsagen til Englands Holdning er at søge i *den almindelige Stormagts-politik*. Ved *Postdamaftalerne* i Sommeren 1945 bandt Vestmagterne sig til i deres Zoner at *modtage Flygtningene* fra den russisk besatte Del af Europa. Til Gengæld fik de Løfter om frie, i vestlig Forstand demokratiske Valg i Polen og andre østeuropæiske Stater, hvorved den angelsaksiske Kapitals og Politikens Indflydelse i disse Egne kunde blive bevaret. Men disse Løfter er ikke blevet holdt. Englands og Amerikas Indflydelse i Østeuropa er i Øjeblikket meget lille. Flygtningene, baade i Danmark og i Sydslesvig, er derimod den ramme Virkelighed. Og de har i Tyskland maattet anbringes, hvor der er bedst Plads til dem. I den engelske Zone følgerlig i Sydslesvig, der ikke er direkte krigshærget, og som ikke er tæt befolket. For Englændernes Vedkommende drejer det sig om at opfylde en uomtvistelig politisk Forpligtelse. Det er for dem rigstyske Borgere, der anbringes paa det bekvemteste Sted inden for rigstysk Omraade. Altsaa for dem et rent praktisk-politisk og medmenneskeligt Spørgsmaal, selv om man fra dansk Side peger paa Urimeligheder i Overfyldningen af Sydslesvig med egnsfremmede og demokratisk upaalidelige Elementer og understreger den deraf følgende Fare for Sydslesvigs Danskhed og dermed paa længere Sigt ogsaa for Skelbækgrænsen.

6) Men selv om Englænderne ogsaa vilde lette Flygtningetrykket i Sydslesvig, kan de det ikke *af Hensyn til andre nationale Mindretal* indenfor Tysklands Grænser. De er, siger de, egentlig allerede gaaet for vidt med de Særrettigheder, de har givet det danske Mindretal i Kirke, Skole, Presse og socialt Arbejde. At Danskheden paa disse Omraader har faaet visse og ikke ringe Rettigheder, kan ikke nægtes, selv om man ogsaa kan fremføre, at det gav ogsaa selv en Hitler. Sagens Kærnepunkt med Hensyn til Mindretalsrettigheder er, at paa Trods af Atlanterhavsbestemmelsernes Løfter er Stormagterne ikke til Sinds at interessere sig for Mindretal. I 1920 tænkte man i Folk og Mindretal. I 1947 tænker man i Stater, men aldeles ikke i Mindretal. Der er her en stor og ganske afgørende Forskel i dansk og engelsk Grundsyn. Vi staar med vor Note politisk stadig paa Mindretalspolitikens Grund. De andre har forladt den i en Erkendelse af den Uro, den bragte i Storpolitikken i Mellemkrigstiden. Tænk blot paa Sudeterland, den polske Korridor og Tyrol. Den Tanke er fremført, at den engelske Notes Krav i September 1946 var formede, som de var, med den bestemte Baghensigt, at vi netop ikke skulde kunne gaa ind paa dem, hvorved det danske Mindretal vilde forsvinde som officielt, internationalt Problem.

7) Et lille Land finder sin Styrke i et moralsk uangribeligt Standpunkt. England, det store Imperium, ser sin Natur tro Spørgsmaalet under en praktisk-politisk Synsvinkel. Og Englænderne har *skiftet Syn paa Tyskerne* og deres Behandling udfra to Bevæggrunde: a) Den *økonomiske* Kendsgerning, at Tysklands Besættelse i Øjeblikket koster hver Englænder 90 Kr. om Aaret, har ført til Opfattelsen af, at Tyskland økonomisk maa hvile i sig selv. En vis tysk Industri skal trods alt tillades, og helst i et økonomisk Enheds-Tyskland. Og da kan ingen Landbrugsegn undværes i det Tyskland, der efter Afstaaelserne til Polen er tilbage. Landbrugseggen Sydslesvig behøves af Hamburgs Industridistrikt. b) Den *politiske* Kendsgerning paavirker Englænderne, at der finder et Kapløb Steed mellem dem og Russerne om at vinde Tyskerne som Forbundsfæller i den Krig, der — forhaabentlig ikke — kommer.

Alt dette vil for Englænderne sige, at de i Almindelighed ikke ønsker at irritere Tyskerne, og at de i Særdeleshed *støtter de rigstyske Socialdemokrater*. Og de tyske Socialdemokraters Holdning til Mindretal og Landafstaaelser er igen bestemt af deres Konkurrence med de tyske Kommuniste. Og de er i deres Nationalkommunisme afgjort mod enhver Landafstaaelse. For overhovedet at vinde Gehør er Socialdemokraterne derfor nødt til at indtage en lignende, helst endnu skarpere Holdning mod Løsrivelsesbestræbelser i Rigets Udkanter. Her findes altsaa endnu en Grund for Englænderne til at gaa mod Sydslesvigernes Ønsker, selv om mange af de danskorienterede er Socialdemokrater. Der er derfor opstaaet et dansk Socialistparti i Sydslesvig.

8) Maaske kan det spille en Rolle for *Englændernes* Stilling, at deres *egen Regering er udgaaet fra Arbejderpartiet*. Men der skal sikkert ikke lægges for meget heri. De store Landes Politik paavirktes mere af deres Rigsinteresser end af Partiinteresser.

9) Hvilken Rolle endelig *Kielerkanalen* spiller for Englands Stilling, kan være vanskelig at klare. Med Bestemthed vides kun overmaade lidt, men desto mere kandestøbes der. Kan man slutte parallelt ud fra Løsningen i det lignende Spørgsmaal om Donau, er det sandsynligt, at man paa en eller anden Maade aabner Kielerkanalen for alle Magter, men at England beholder sit faste Greb paa Kanalomraadet for ikke at udlevere det mere eller mindre til russisk Indflydelse. Man kan derfor formodentlig se bort fra alle Ændringer i Sydslesvigs Tilhørsforhold, forsaavidt Ændringen grundes paa noget med Kielerkanalen. Men Spørgsmaalet om denne vigtige Vandvej *kan* komme til at rumme overraskende Situationer.

Om *Ruslands Stilling* til Sydslesvig véd man overmaade lidt. Sovjets Interesser i disse Egne skønnes at ligge først og fremmest i en fri Udsejling fra den lukkede Østersø, ikke mindst efter at Rusland nu er blevet den stærkeste Østersømagt. Da Sundet og Bælterne i Forvejen er aabne, internationale Farvande, ventes Russernes Interesse paa et givet Tidspunkt at samle sig om Kielerkanalen med det fjernere Maal at komme ud i Nordsøen. Men for Alvor har Spørgsmaalet ikke været diskuteret. Naar det bliver det, vil her være et nyt Skæringspunkt for engelsk-russiske Interesses modsætninger, som Danmark ingen Fordel kan have af at blive trukket for dybt ind i. Kun meget faa vil kunne tænke sig Sydslesvigs Tilbagevenden for denne Pris.

Frankrigs Stilling er derimod i Landets egen Interesse en noget anden. Det kan godt tænke sig Landafstaaelser langs Tysklands Grænser til Frankrig, Belgien, Luxemburg og Holland, Polen og Danmark. Frankrig har søgt at samle de nordiske og vesteuropæiske Smaalande om sit Synspunkt og ser ud til at have haft Held med sig. Alene Danmark er ikke sluttet op i Rækkerne med et officielt Krav om Grænseregulering. Det overlod man i Oktober-Noten til Sydslesvigerne selv at rejse.

Disse Stormagternes Synspunkter og Bevæggrunde overfor Sydslesvig, sammenholdt med *Stillingen* i Danmark lover saaledes ikke umiddelbart godt for Sydslesvigs Tilbagevenden til Moderlandet. Og jo mere træge Englænderne er blevet, jo mere er *Tyskerne i Sydslesvig* blevet opmuntret til at blive paagaende. Mod den dansk-slesvigiske Bevægelse sætter de en stadig stærkere holstensk-slesvigsk Modbevægelse. Man lægger Mærke til, at det i Landet selv ikke er den rigstyske Idé, der understreges. Derimod den velkendte fra 48 og 64 om Slesvigs Tilknytning til Holsten.

Tyskernes *Midler og Metoder* er de gammelkendte. Vold, Trusler og Smaalighed over for Enkeltperson, Embedsmænd og politiske Partier, der viser Forkærlighed for Dansk. Det vil igen sige, at de, der under disse Forhold bekender sig til Danskheden, løber en Risiko, hvis der ikke sker en Ændring — et Forhold, der taler mod Konjunkturritteri, ligesaadan som den overvældende Tilslutning til dansk Gudstjenesteliv og andet aandeligt Arbejde gør det. Iøvrigt — er Konjunktur til alle Tider og under ethvert Forhold af det onde, noget der ubetinget maa tages Afstand fra?

Alt dette varsler ikke godt for *den indrepolitiske og kulturelle Frihed*, som *Tyskerne* skal yde de danske, efter at Slesvig-Holsten efter Aarsskiftet 1946—47 er gaaet over til at faa tysk Styre igen som et „Land“ med egne Rettigheder paa en Række Omraader. *Englænderne* lovede jo ganske vist i deres September-Note, at hvis den danske Stat efter et Afslag paa de engelske Betingelser blev afskaaret fra at blande sig i Sydslesvigs Forhold, vilde de garantere den kulturelle Sikkerhed. Men vi véd allerede nu, at engelsk og dansk Opfattelse af kulturel Frihed ikke altid falder sammen. Og hvordan bliver det ikke, naar Englænderne engang er væk. Man maa i denne Sammenhæng gøre sig klart, at for Fremtiden vil *de østtyske Flygtninge* i Kraft af deres Tal komme til at beherske Sydslesvig. Og Flygtningene er Folk, der over for Polakkerne er vant til at føre en Grænsekamp, der er af en ganske anderledes Bitterhed end den, der hidtil har været ført i Landsdelen. De har sat en national Modoffensiv i Gang, hvis første Maal er at faa Flygtningene anbragt overalt, i Administrationen, i Erhvervene, paa Ejendommene.

Med andre Ord: Forudsætningen for den frie Styrkeprøve mellem Dansk og Tysk, den nødvendige Forudsætning for den Maade, vi fra dansk Side ønsker Spørgsmaalet løst paa, *synes ikke at kunne skabes*. De frihedselskende Englændere er bundet af Storpolitikken, og Tyskerne benytter sig af det. Spørgsmaalet er i den daglige Politik efterhaanden igen blevet mere et dansk-tysk Spørgsmaal end et dansk-engelsk.

Hvad saa? — naar de mørkeste Muligheder for Sydslesvig og paa længere Sigt ogsaa for Nordslesvig maa ses i Øjnene som de sandsynligste.

Een Ting maa vi *ikke nogensinde lægge Hænderne i Skødet* med et „Hvad skal det nytte“. Saa gaar vi mod en 9. April paa en ny Maade. Man maa aldrig fortvivle. To

Gange i den sidste Menneskealder — i 1920 og i 1945 — er med Slesvig det sket, som blot faa Aar i Forvejen blev anset for ganske usandsynligt.

Vi maa *arbejde paa at faa vore Forudsætninger opfyldte*, saa vidt inden- og udenrigspolitiske Hensyn gør det muligt. Det var det, det officielle Danmark overfor Udlandet gjorde med Oktober-Noten. Det er det, hver enkelt af os overfor skeptiske Landsmænd kan gøre ved at støtte de nationale Foreninger.

Ja, men *Risikoen*, vil man indvende. Tyskland bliver stærkt igen. Ja, vel bliver Tyskland stærkt igen, og vel er der Risiko. Men den vil være der i alle Tilfælde, hvad vi saa gør, efter det, der er passeret mellem Tyskland og os. Begivenhederne har da tilfulde vist, at der ingen Fordel var i at ligge tot. Dermed være ikke sagt, at vi skal ud i en Eventyrpolitik, men vi skal støtte Sydslesvigs Danskhed, det vi kan, ogsaa politisk.

Sandsynligvis vil der komme *Frafald i Sydslesvig*, naar der ikke viser sig Muligheder for at komme til Danmark inden for en overskuelig Fremtid. Og ingen kunstig Danskhed kan eller skal holdes i Live. Men de trofaste — mange eller faa — skal støttes, ellers faar vi en desperat Tyskhed lige op ad Nordlesvig.

Sydslesvigerne skal altsaa ofres, vil nogen sige og fortsætte med et: Er det ikke umenneskeligt og uredeligt først at vække højstemte Forhaabninger og saa at maatte skuffe dem? Dertil er at svare, at hvis Sydslesvigerne skuffes, er Grunden den, at hverken de eller vi endnu er rede til en Genforening, for ikke at tale om Englænderne. Vor Opgave er at skabe Mulighederne derfor.

Fremtidens Arbejde ligger derfor ganske klart: Indadtil bliver det Oplysning om de faktiske Forhold Syd for Grænsen, navnlig i de Kredse, der paa Forhaand er tilbøjelige til at lukke af, naar de hører Ordet Sydslesvig, maaske fordi det sønderjydske Arbejde sine Steder er tilbøjeligt til at blive noget stivnet, indelukket, noget for de særlig udvalgte.

Opgaven udadtil vil være den dobbelte, dels at yde Sydslesvig selv fortsat Hjælp efter menneskelig Evne, ikke mindst med Oplysning om Danmark og om alt, hvad der er Dansk. Dels maa vi stadig overfor Stormagterne og de andre nordiske Lande gøre opmærksom paa, hvad vi forstaar ved kulturel Frihed i Sydslesvig, i Praksis altsaa kræve Oktober-Notens Ønsker opfyldt. Saa maa Tiden vise, om der bliver Muligheder for statspolitiske Kravs Opfyldelse. I Øjeblikket er der det ikke. Det dybt tragiske er, at hvis der ikke kan skabes statspolitiske Muligheder, vil Danskhedens Skæbne Syd for Skelbækken tegne sig sort i sort. Men i denne Kamp paa Liv og Død maa Danskhedens Forposter, der tager Stødet af ogsaa for os, aldrig faa Følelsen af at være uden Forbindelse med Hovedstyrken.

J. H. MONRAD.

Ingeborg Munk

Fru *Ingeborg Munk*, gennem sit Ægteskab med Forstander E. Munk i mange Aar paa det næreste knyttet til Skolen, fyldte den 4. November 70 Aar. Forstander *Dolleris*, Realskolen, skriver i den Anledning:

INGEBORG MUNK er Præstedatter, og en Arv fra sit grundtvigske Hjem har hun under alle Forhold baaret med sig. Hun har altid været noget af en Forkynder. Ikke saa meget ved, hvad hun har sagt, som ved, hvad hun har virket. Hun har forkyndt Godhedens Evangelium, saa det smittede paa mange ved den Umiddelbarhed, hvormed hun ved enhver Lejlighed søgte at tjene det. Man behøver forresten ikke at have været ude for denne Forkyndelse for at vide det, man kan se det paa hendes Øjne.

Da Ingeborg Munk for godt 30 Aar siden kom til Høng for at være Husmoder for den nyoprettede udvidede Højskoles Elever, stod der et næsten ungpigeagtigt Brus af mørke

Krusninger omkring disse Øjne, der var levende, opmærksomme og genspejlede et følsomt Sind. Og endnu i hendes høje Alder kan der trods Aarenes skiftende Oplevelser ses stærke Glimt af det Lune, den Varme og Medfølelse, som har været en Del af hendes Indsats i Hjem og Skole gennem mange Aar.

Det er et ringe Menneske, der ikke kan fortælles en Historie om. Og om Ingeborg Munk kan der fortælles mange. Jeg vil ikke just paastaa, at hun er sagnomspunden, men jeg tvivler om, at to af hendes gamle Elever og Venner kan være ret længe sammen, før de kommer paa en eller flere af dem.

For hendes Vedkommende vil de altid være Vidnesbyrd om et rigt og levende Sind; om hvad hun har gjort for andre; om en Omsorgsfølelse, der favnede vidt; om en Medfølelse, der var virksom og derfor værdifuld for dem, den kom i Møde; — eller de vil være Udtryk for

Fru Munk sammen med en ung Pige.

at hun havde sin egen bestemte Opfattelse af Samfundsforhold og Politik.

Hun havde jo den Lykke at have Einar Munk til Ægtefælle; men hun var ikke noget Ekko af ham. Det er kun naturligt, at de om mange Ting tænkte og følte ens; men et og andet, og ikke altid noget uvæsentligt, kunde de have hver sit Syn paa, og skulde der om noget saadant træffes en Afgørelse, var det ikke altid Ingeborg Munk, der blev den lille. Hun havde sine egne, ofte saa vel begrundede Meninger, at det blev dem, der

sejrede, styrkede af hendes Sinds Varme, baaret af det Godhedens Evangelium, hun tjente.

Jeg kan se og høre Munk, naar han saaledes slaet af Marken og overvundet udbrod: Aa, Ingeborg, Ingeborg! Men det var uden Bitterhed og Fortrydelse, for ogsaa han erkendte i sit stille Sind, at trods al Logik og nøgtern Vurdering kunde den Røst, der talte Hjertets Sag, ofte være højere Ret.

Ingeborg Munk hører til den sjældne Kategori af Mennesker, jeg har Lyst til at kalde Overskudsmennesker, fordi de altid har noget tilovers for andre og viser det. For hendes Vedkommende betyder det ikke blot gode Ord, et venligt Smil og varme Følelser, men ogsaa Handling. Det har de mange, skiftende Elevhold faaet at mærke; og jo yngre de var, des mere har de faaet det at føle. Men hun udstrakte sin Omsorg til mange andre end Eleverne; hun har aldrig ret vel kunnet høre om andres Nød og Trang, eller om andres Prøvelser uden at søge at lindre paa den ene eller den anden Maade.

Derfor er der mangfoldige, der vil føle sig gældbundne, naar de tænker paa Ingeborg Munk; selv vil hun være uvidende om, at hun har store, udestaaende Fordringer, for det regnskabsmæssige har ikke ligget for hende. Hun har sikkert aldrig ført Journal over noget, og da allermindst over dette; ikke engang i sine Tanker.

Ved deres Sølvbryllup i 1927, en straalende, dejlig Fest, sagde Munk, at mens det ved et Bryllup som Regel var Bruden, der især samlede Opmærksomheden om sig, gav et Sølvbryllup i nogen Grad Brudgommen Opfejning. Havde de begge naaet de 70, er der ingen Tvivl om, at de vilde være blevet taknemligt ligestillet af deres mange Venner, særprægede og værdifulde Mennesker, som de begge har været. Nu blev Ingeborg Munk ene om at naa saa vidt. Hun har baaret Savnet som hun har Samlivet, rodfæstet i alt det, der var hendes Slægts Styrke og hendes egen Grobund; trofast i det, der for hende selv betød det største; trofast i sit Forhold til dem, hun paa den ene eller den anden Maade har knyttet til sig.

Saadan er hun, og anderledes bliver hun ikke.

ANDERS DOLLERIS.

Hilsen fra Fru Munk

Under Overskriften Advents-Tanker har vi modtaget følgende fra Fru *Ingeborg Munk*:

OG LYSET SKINNER i Mørket, men Mørket begreb det ikke. Hvor sørgeligt. Det var Lyset, der kom til Jorden Julenat, Johannes skriver om. Hvordan kan man faa Mørket til at begribe Lyset? Ved at lukke op for Lyset og tage imod den store Gave, der gives os. Frelsen fra alt det onde. Alle de smaa Lys, der skinner for os i Advent og Jul, fortæller om Lyset, der skinner i Mørket, og de er med til at faa Mennesker til at lukke op for Lyset, saa Mørket begriber det. Jeg kendte et Menneske, der var i Sjælenød og led meget, men naar Nøden var størst, kom Minderne om Julen i Barn-domshjemmet og lyste op. Træet, som stod tændt med de mange Lys, der spejlede sig i de glade Øjne. Glæden og Freden i Hjemmet; da blev Mørket forvandlet til Lys.

Nu kommer Julen, lad os da lukke op for Lyset og tage imod den store Glæde: Eder er i Dag en Frelser født, som er Vorherre Kristus i Davids Stad.

Til gamle og nuværende Elever og Lærere paa Høng Gymnasium!

Med min ny Fyldepen, som jeg modtog med stor Glæde paa Fødselsdagen i Gaar fra Gymnasiet og „Erania“, skriver jeg hermed en hjertelig Hilsen og Tak. Jeg havde ikke troet, at der vilde blive gjort saa meget ud af det, fordi saadan en lille Myre som jeg holdt 70-Aars Fødselsdag, og saa blev jeg saa helt overvældet af Gaver og Blomster, Breve og Telegrammer, og jeg blev meget rørt og betaget af den smukke Hilsen fra Høng Gymnasium og „Erania“. Jeg modtog Album'et*) straks om Morgenen, og det var en stor Opmuntring og Glæde for mig at læse de hjertelige og gode Ord fra gamle Elever. Jeg takker Dem alle og Forstander Monrad, som har sat sig i Spidsen for det. Jeg bringer ogsaa Jubilarerne fra Elevmødet, der sendte mig Hilsen og lagde Blomster paa min Mands Grav, min hjerteligste Tak. Jeg blev saa glad for at se de kendte Navne, saa jeg helst vilde have sendt en personlig Tak til hver enkelt, men jeg manglede Adresserne; nu haaber jeg min Tak naar dem ad denne Vej. Jeg er saa glad for, at gamle Elever samles paa Gymnasiet til Elevmøderne, og jeg vil intet hellere end selv være med, men i denne Tid er jeg lænkebundet af Gigt. Jeg haaber, et Ophold paa Kolding Sygehus, som venter mig, skal hjælpe.

Tak og Glædelig Jul til alle.

Deres Ingeborg Munk.

Forstander Tormod Jørgensen

Ved Tormod Jørgensens Død den 7. Oktober er en af de varmeste og mest trofaste Venner af Høng Studenterkursus gaaet bort.

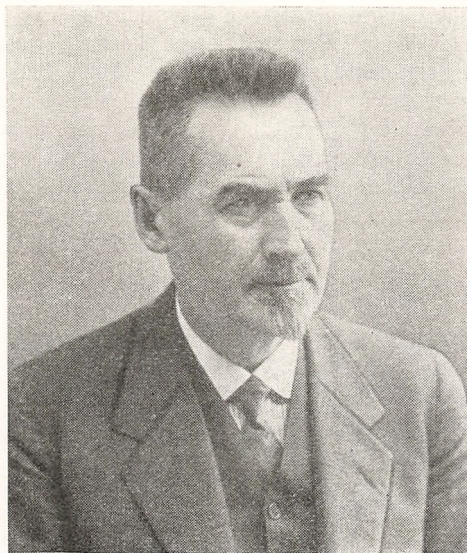
Tormod Jørgensen var medvirkende ved Oprettelsen af Studenterkursuset, en af de mange Skolevirksomheder, som er udgaet fra Høng Højskole, og hans yngre Broder, Johannes Jørgensen, blev Skolens første Forstander i 1913. Selv var Tormod Jørgensen, der jo havde sin Hovedvirksomhed som Leder af Høng Højskole, knyttet til Kursuset som Lærer indtil 1925.

MAN KUNDE MAASKE spørge, hvilken aandelig Forbindelse, der egentlig kan være mellem Folkehøjskolen og et Studenterkursus, der har til Opgave paa kortest mulig Tid at forberede de unge til et akademisk Studium. Ingen kunde med større Ildhu og Tankeskarphed have besvaret dette Spørgsmaal end Tormod Jørgensen. Det var en Oplevelse at høre ham tale om Grundtvigs Højskoletanker, Højskolen i Soer, der ikke var tænkt som en Skoleform for en bestemt Klasse eller Stand, men som et aandeligt Forum, hvor Eliten af Danmarks Ungdom fra alle Samfundslag og Klasser kunde mødes til glædelig Oplevelse og Vekselvirkning. Det er værd at bemærke, at

*) med Hilsner fra Skolens Forstander, Elevforeningens Formand samt aargangsvise fra de Hold, som Fru Munk har kendt.

Uddannelsen af Landets Embedsmænd ogsaa var omfattet af Grundtvigs Skoletanker. Kursuset blev en folkelig Skole og ikke en Afretningsanstalt, hvor man bestræbte sig mest muligt for at gøre unge Landboere saa urbane, at de tabte enhver Forbindelse med det Folk, de var udgaaet fra. Tværtimod søgte man, som Johannes Jørgensen har udtalt, under jævne og landlige Forhold at skabe de bedste Muligheder for, at de unge kunde blive ved at bevare den værdifulde Tilknnytning til Livet i de Omgivelser, de var født og opvokset under. Den jævne, hjertelige Tone, som var Brødrene naturlig fra deres Barndomshjem, har gjort Opholdet paa Kursuset hjemligt for mange unge Gymnasiaster. Som Lærer var Tormod en Oplevelse. Altid veloplagt mødte han til sine Timer, og hvor kunde han gøre Danmarks Historie levende for sine Elever. Personer og Spørgsmaal fra 1814, 1848 og 1864 blev ganske nærværende i Klassen, og Fremstillingen var krydret af livfulde og karakteriserende Anekdoter. Efter disse Timer kunde man træffe Eleverne gaaende rundt om den store Græsplæne eller „Parken“, ivrigt drøftende, hvad Danmark skulde have gjort paa Londonkonferencen i 1864 eller i andre betydningsfulde Situationer.

Tormod Jørgensen

Festligst af alt var dog Tormods Timer i Svensk. Mange Elever fra hine Dage vil med Glæde mindes de smukke svenske og finske Sange, Tormod lærte os. Hans sjældne Beherskelse af det svenske Sprog, hans fine Musikalitet og smittende Humør skabte Stunder, der var Lyspunkter i Dagligdagens Trivialitet og Rutine. Meget beskedent og med nøje Sans for Afmærkning af de ydre historiske Fakta udtalte Tormod i en Artikel i Aarsskriftet for 1946, at hans Forbindelse med Høng Studenterkursus helt ophørte i 1925, men hans Hjerter var stadig med dette Kursus, og det var ham meget magtpaaliggende, at Kursuset blev ført videre i den Aand og Tone, der var herskende, da det blev grundlagt. Saaledes var han en god Hjælp, da Far skulde overtage Ledelsen af Kursuset i 1928, og han gjorde en særdeles energisk Indsats for, at Linjen kunde fortsættes ubrudt efter Fars Død. Det var ham en Glæde, at Forholdene kunde ordnes saaledes, at J. H. Monrad blev Forstander.

Der var meget ved Tormod Jørgensen, der kunde minde om Grundtvigs første Disciple, hans Nøjsomhed i Livsvaner, hans Jævnhed og utrættelige Vilje til at kæmpe for sine Idealer, selv om disse kunde komme den paa Stedet herskende Opinion nok saa meget paa tværs og afføde bitter Modstand.

I det folkelige, nationale Røre, der rejste sig efter Besættelsen, og hvor man Gang

paa Gang søgte tilbage til Grundtvigs Tanker, tog Tormod Jørgensen ivrig Del. For ham blev Syntesen af dette, at nu maatte der et Skolearbejde i Gang paa Linje med Grundtvigs store Plan om Højskolen i Soer. Selv havde han sammen med min Far i det smaa søgt at virkeliggøre Planen ved den udvidede Højskole i Høng 1914—25, og det er mit bestemte Indtryk, at han ved sin uforfærdede Indsats i Tale og Skrift har været med til at berede Stemningen for Krogerup Højskole under Hal Kochs Ledelse. At denne Skole blev oprettet betød en stor uselvvisk Glæde for Tormod Jørgensen.

Maatte der altid være Stridsmænd, der som Tormod Jørgensen et Liv igennem var parat til at bryde en Lanse for den frie, personlighedsprægede Skole.

IVAR MUNK.

1922

1947

25 Aar efter

Kontorchef *Th. Larsen*, en af 25 Aars-Jubilarene, fortæller om, hvordan det var at komme til Høng efter saa mange Aars Forløb.

„GLÆDER DU DIG, FAR?“ spurgte min store Pige, da jeg skulde med Toget til Høng. „Glæder du dig?“ Ordene blev ved at give Genlyd i mig, da jeg kørte mod Byen, hvor jeg skulde træffe nogle af Kammeraterne paa Hovedbanegaarden og sammen med dem rejse til Elevmødet for at mindes, at det var 25 Aar siden, vi blev Studenter.

Jeg kunde ikke sige, at jeg glædede mig. Jeg var mere ængstelig, end jeg var glad, nærmest bange for det, jeg skulde i Lag med. Det var saa forfærdelig længe siden alt det, jeg nu skulde mødes med, havde været rigtig levende for mig, og hvis det hele nu vilde vise sig at blive som at se en Film, man engang havde været rigtig glad for, og som maaske nu vilde flimre haabløst slidt og komisk med usammenhængende Billeder og besynderlige Genfærd af Skuespillere, der engang havde betydet saa meget, og engang havde været saa levende og rigtige?

Jo mere jeg tænkte, jo mere bange blev jeg — det gaar aldrig godt.

Det var ikke første Gang, jeg med Ængstelse nærmede mig Høng. Dengang for mange Aar siden, da jeg første Gang kom til Høng fra København, hvor jeg havde været en Tid efter Realeksamen, var jeg ikke glad for at komme derned, hvor jeg ikke kendte en eneste af Eleverne og ikke en eneste af Lærerne — ikke engang af Omtale.

Familien Jørgensen havde efter Bestyrer Johs. Jørgensens Død ikke mere ret meget med den daglige Ledelse at gøre, og cand. mag. *I. C. Jacobsen*, der kom lige fra Embedseksamen, var den reelle Leder. Det kunde derfor paa mange Maader mærkes, at mit Hold var paa Høng Artiumskursus i en Overgangstid, og vi var formentlig mere overladt til os selv, end Eleverne havde været baade før og efter. Naar det i det store og hele kunde gaa, var det sikkert Elevernes Skyld. De fleste var ældre, der kom for hurtigst muligt at faa Adgang til Universitetet og der begynde paa det Fagstudium, de allerede havde besluttet sig til.

Det var i de Aar overmaade vanskeligt at skaffe uddannede og trænede Lærere, og det mærkedes naturligvis haardst paa et afsides liggende, relativt ukendt Kursus, men det bevirkede paa den anden Side, at Eleverne sluttede sig meget tæt sammen, dels i en undertiden nødvendig Kritik af Undervisningen, men oftest i Ønsket om at faa det hele til at gaa paa bedste Maade.

Skolen som saadan staar vagt tegnet i min Erindring. Jeg boede en kort Tid i den „nye Bygning“ — Afholdshotellet, der var købt og stillet til Raadighed for Artiumskursuset af Omegnens Beboere, der ikke kunde tænke sig at miste en af de 4 Kostskoler, der prægede Byens Liv — men flyttede ret hurtigt ud i Byen, hvor jeg fik Mulighed for at faa Værelse hos pensioneret Lærer *Møller*, Odinsvej, hvor Hr. og Fru Møllers Omhu og Interesse for de Elever, der boede hos dem, gav en Støtte for og Opmuntring til Arbejdet og bevares i taknemlig Erindring hos deres Plejebørn.

Da jeg havde overstaet den første Hjemve efter mit Hjem og efter København, kom jeg til at befinde mig usædvanligt godt i Høng. Det maa dog i nogen Grad tiltaas, at jeg i alt for høj Grad beskæftigede mig med de Ting, der interesserede mig, og det blev derfor meget ujævnt, hvad jeg fik tilegnet mig af Lærestof.

Forstander *E. Munks* Timer blev for mig et Lyspunkt i Arbejdet paa Skolen, og hans Forelæsninger over ældre dansk Litteratur skabte udfra hans Livssyn Lyst til selvstændigt Arbejde med Stoffet og berigede langt ud over den nødvendige Kundskabstilegnelse. Jeg tilbragte altfor mange Timer i det nyoprettede Bybibliotek med at prøve paa at læse alt, hvad jeg kunde faa fat paa af Stof i Tilknytning til Undervisningen.

Dog anede den unge Mand, der ved Elevmødet 30. August 1947 karakteriserede os som værende fra Grundtvigs Tid, næppe, at hans Karakteristik rørte ved noget fundamentalt. Kursuset dengang var saa præget af den grundtvigske Højskole, hvorfra det var opstaaet, at Halvdelen af vore Litteraturlister blev anvendt til Gennemgang af Grundtvigs Skrifter og Livsværk, med skiftende Held i den opnaede Paavirkning.

Jeg skal aldrig glemme Bestyrer Munks forbløffede Udtryk, engang han ved Gennemgangen af „At svinge mig til Gudhjem jeg aldrig Vinger fik“ spurgte en af mine Kammerater, hvad han fik ud af disse Linjer og fik Svaret: „Tja, Gudhjem ligger jo paa Bornholm“, og jeg er heller aldrig blevet klar over T. C.s Udtryk, da han gav dette geografiske Svar.

Men Samlivet med Kammeraterne, der gennemgaaende var noget ældre end jeg, tænker jeg meget ofte tilbage paa med udelt Glæde, og jeg fik blandt dem de bedste Venner, jeg har haft, og der er ikke nogen Tid, hvor jeg saa umiddelbart har delt Glæder og Fortrædeligheder med forstaaende Kammerater. — — —

Det var alt det, jeg skulde tilbage til efter ikke at have set Skolen i de mange Aar og igen uden at kende Lærere og Ledelse. Havde det været muligt at samle Kammeraterne til Studenterjubilæet i København, havde jeg meget hellere set dette, men nu var jeg altsaa paa Vej.

Lad det være sagt straks, det blev to dejlige Dage. Allerede da jeg paa Hovedbane-gaarden traf en Del af Klassen, mærkede jeg et Pust af den gamle Samhørsfølelse, og den blev tydeligere, da vi samledes i Høng og besigtigede hinanden. Det varede ikke længe, før vi fandt ud af, at vi ikke havde forandret os det ringeste, medens Træerne omkring Dammen bag Realskolen var blevet store — men derimod mente vi at kunne se, at Eleverne paa Skolen var meget yngre, end de fleste af os havde været —!

Ogsaa denne Gang, som den første Gang vi kom til Høng, drev vi en Tur rundt og saa paa Byen, der ikke forekom os meget ændret, men medens vi dengang samlede paa nye Indtryk — blandt andet til Munks første danske Stil om vore Indtryk af Høng —, blev der nu kikket efter Vinduer til de Værelser, hvor vi havde boet, men det er mit Indtryk, at der blev talt relativt lidt om Skoletiden og saa meget desto mere om den Tid, vi ikke havde set hinanden. Vi søgte ikke efter en Fortid, men efter hinanden.

Forstander *J. H. Monrad* tog imod os, som var vi hans hjemvendte Børn. Vi beslaglagde hans Lejlighed, han ofrede os sin Tid og gav os ved den Frokost, hvortil han havde inviteret os, et Indtryk af, at Skolen havde faaet en Leder, der saa det som sin blivende Opgave og magtede at skabe saavel en Undervisningsanstalt som et hyggeligt Hjem for Eleverne.

Det var godt at mærke, at Høng Artiumskursus havde fundet en blivende Form, og Forskellen mellem før og nu kunde blandt andet aflæses af Billederne paa Væggen, fra Folkedragterne dengang til Sikker Hansen nu.

Lørdag Aften var vi Gæster i ERANIA, der i sin Tid blev skabt af vort Hold, og fik en storartet Underholdning af de nuværende Elever og hørte med vemodig Erindring *Skærsilden*, der afviger mærkelig lidt i Form og Indhold fra det, vi kendte fra Fortiden.

Fordi vi i sin Tid mere havde været en Klasse end en Skole, forekom det os maaske, at vi havde vel lidt Tid til at være alene sammen, men den Time, vi tilbragte ved Tissø i Solnedgangen i en af denne Sommers mange skønne Aftener, vil sent blive glemt. Da jeg lod Blikket glide fra Ansigt til Ansigt, kom jeg i Tanker om, hvad en af vore Lærere engang skulde have sagt om Holdet nogle Aar efter Høng-Tiden: „Et usædvanligt lovende Hold, men det havde ikke indfriet Forventningerne.“ Jeg tror, han tog Fejl. Der var ingen af dem, der ikke med Lethed kunde have gennemført, hvad de begyndte paa, men de forlod med Overlæg den afstukne Bane, hvis de blev klar over, at den menneskeligt blev utilfredsstillende for dem. De var og forblev Enere, men som Klasse var de et Hold med virkelig godt Samarbejde, og det var typisk for dem, at elleve af de tolv kom, da der blev kaldt, og det blev en god Stund at være sammen igen. — *Hans Munk*, der som den eneste ikke kom, mistede mere, end han troede, da han fandt Vejen for lang til Høng.

TH. LARSEN.

Cand. mag. Edith Rasmussen

20. 12 1905

14. 8. 1947

Den 14. august 1947 døde vor kammerat *Edith Rasmussen* efter knap to måneders sygeleje. Det var gulsot, som forgiftede hendes blod, så hendes liv ikke kunde reddes. Hun ligger begravet i Slagelse.

Denne sørgelige meddelelse fik vi ved elevmødet i Høng sidst i august, og den gjorde naturligvis et dybt indtryk på os, hendes gamle kammerater. Herude i vor gamle skole trådte billedet af hende tydeligt frem, sådan som hun var, da vi var elever sammen: den ganske unge pige med det viltre sorte hår, det venlige smil og den bløde stemme, endnu kun et barn av væsen, men stiltfærdig, næsten genert i hele sin fremtræden.

Det er trist at vide, at hun er gået bort!

Edith Rasmussen tog studentereksamen i 1923 og begyndte strax at studere fransk og tysk og tog i januar 1928 efter kun 4½ års studietid skoleembedsexamen i disse fag med en fin 1. karakter, en imponerende præstation, som vidnede ikke blot om megen flid, men også om gode evner og anlæg for sprog.

Efter embedsexamen virkede Edith nogen tid ved biblioteksvæsenet, først i Slagelse, senere i Viborg. Derefter var hun i en årrække indtil 1938 arkivar i firmaet F. L. Smidth. Efter den tid ernærede hun sig som sproglærer, i nogle år var hun knyttet til Københavns sprogskole, senere fik hun så mange elever, at hun forlod skolen for helt at hellige sig privatundervisning i fransk, engelsk og tysk. Samtidig hermed studerede hun spansk og italiensk og i de sidste 1½ år tillige russisk, i hvilket hun havde tilegnet sig nogen talefærdighed, idet hun underviste herboende russere i dansk, tysk og engelsk.

Edith var et dygtigt og energisk menneske. Hun var en trofast natur, altid hjælpsom og en god kammerat. Hun efterlader et dybt savn, først og fremmest hos hendes familie i hendes barndomshjem, men også hos de venner, hun i årenes løb vandt sig ved sin gode karakter og sin venlige færd.

Vi, hendes gamle kammerater fra skolen, sørger over, at hun ikke er mere.

Edith Rasmussen.

ÅGE FJALLAND.

Ud i den store Verden

Trods alle Forstyrrelser er Verden dog kommet saa meget i Lave igen, at adskillige af Medlemmerne har kunnet rejse udenlands. Paa de efterfølgende Sider fortæller nogle af dem om deres Indtryk og Oplevelser fra England (P. Nørrestet), Tyskland (Milholt) og de skandinaviske Lande (H. Bøye Jensen). Hvis Papirsituationen ikke paa det strengeste havde forbudt det, havde vi med stor Glæde bragt flere Beretninger, som er sendt Red. Nu kan vi desværre ikke gøre det. Men derfor takker vi alligevel meget dem, der — forgæves — skrev.

Først fortæller cand. mag. P. Nørrestet, der i Juli med 25 Elever var i England paa en World Friendship Association Rejse om:

Høng-Ramsgate Tur-Retur

HVOR MAN KENDER Ansigtsudtrykket hos en Elev, der i en graa Novemberskole-time har begivet sig paa Rejse, en lille privat Udflugt til lysere Egne. Sunket ned bag sin Pult har han (hun) givet sig til at blade i sit Livs Billedbog — fremad blandt Dagdrømmenes gyldne Blade eller tilbage blandt Mindernes slørede Billeder. Det er ens simple Pligt brutalt at trække ham (hende) ved Haarene tilbage til „Virkeligheden“ — eller er det ikke?

Naturligvis er det det, for det er dog Nuet, der o. s. v. . . Banaliteter har ogsaa deres Ret. Men ingen af os vilde nægte, at Lyden fra Nuets arbejdende Hammer vilde være gold og ligegyldig, hvis den ikke omkring sig havde det vældige Resonansrum af Fortidens og Fremtidens Oplevelser.

Og hvem ved, om Læreren ikke selv et Sekund har set sit Snit til at „blade“ et Par Sider i sin Bog. I vor Situation kunde det endog tænkes, at Elev og Lærer havde bladet tilbage til Sider, der var ganske ens, Sider med Overskrifterne *London, Ramsgate, Broadstairs, Dover, Canterbury* m. m. Maaske flere deltagere i denne utilladelige Bladren. En saadan Massekoncentration om fælles Minder maa da kunne gøre Fortiden virkeligere end det graa Nu. Og naar saa moderne Videnskabsmænd forsikrer os om, at det, vi kalder „Fortid“ eller „Fremtid“, er ligesaa virkeligt som „Nuet“, — ja, da kan vi trygt give efter for vor Tilbøjelighed til at betragte et Stykke fælles „Fortid“ som virkeligt og ikke som noget, der er „forbi“.

Og saa er der noget ved det. Saa er det en levende Fornemmelse, uden Lugt af Skolestue eller Skratten af Penne, at se Englandsbaaden „Parkeston“ ligge derhenne, bred og mægtig, uden Mine af Interesse Vidne til vor bundløse og herlige Forvirring lige inden Afrejsen ud i det blaa — og til vor Lettelse, da der virkelig et Kvarter før Afgang viser sig en W.F.A.-Kvinde med Billetter, Checks og Instrukser. Og der er heller ikke noget uvirkeligt over Boisen-Møller, i hvis Varetægt den travle Leders Kufferter er betroet, da han, efter Baadens Afgang, med sin elskelige undskyldende Mine vedgaar at have misforstaaet sin Opgave og efterladt Bagagen paa Kajen. Heldigvis viser det sig om lidt at være Bluff. Men Fornemmelsen er virkelig nok. Paa samme Maade er Øf, der hellere studerer Familie-Journalen — eller hvad det nu er — i sin lumre Køje end trækker frisk Luft paa Dækket, en evig Sandhed, een Gang oplevet — altid oplevet. Og vi drysser om paa Dækket og nidstirrer Folk — i Klynger, som samles og opløses. Vi hænger over Rælingen og kikker paa det silkebløde Vand, køber Cigaretter hos den mutte Hovmester — og kapper en efter en alle Traadene over, der binder os til Esbjerg, til Danmark, til Ølgod, eller hvad det nu hedder, til Skolen . . . Lederen drysser om mellem de andre, maaske endnu med lidt af „Læreren“ hængende i Tøjet som gammel Tobaksrøg. Men det trækker sig i Lave efterhaanden. Han bliver til sidst taalt. — Paa dette Sted løfter den stakkels Elev et sløret Blik mod Katedret.

Og tænk, den sorte Stribe derude i Horisonten er virkelig England, ikke den kendte

Figur i Atlasset derhjemme, men noget, Karl Vilhelm kan fange i sin Kikkert, som han staar der ved Rælingen i sit Globetrotter-Dress.

Da vi *har* lagt til, og Lederen og Paralleholdets Leder — iført Tegnet paa deres høje Værdighed, det farvestraalende Armbind — har givet sig i Lag med den første Engländer hinsides Landgangsbroen, en W.F.A.-Mand, — da er der alligevel gaaet Skred i Foretagendet. Det hele er saa selvfølgelig som alt i Tilværelsen og havde dog ikke kunnet forudsiges. Det er ogsaa saa uendelig ligetil, og dog ikke forudset, at vi med Paralleholdet formerer en kilometerlang Gaasekæde og langsomt bevæger os ind i det forjættede Land, halvdøde af Varme og dog spillevende. Vi kommer ind bagfra — det er, som vi ser Bagsiden af Englands Kulisser, beskidte Kajer, Skure, Plankeværker ... og dog, der staar en Bobby, rigtig levende, omend han ser noget halvdød ud, med en Hjelm, hentet lige ud af oldnordisk Museum. Og der er Tolderne, uhyre almindelige, bag en slidt Skranke, men alligevel ... Og de taler Engelsk, rigtig ud af Munden og ikke gennem en Bog. Og det ligner virkelig det fra Frk. Humlums Timer.

Vi *suger* ind. *Alt* er anderledes nu, selvom det slet ikke er det. *Alt* er overordentlig engelsk. Jeg er ked af, at jeg under vort hektiske Trav hen til Toget ikke opfatter, hvem det er, der synes, Maagerne er helt anderledes her end derhjemme. Det er nok Lise. Og hun har jo Ret — egentlig.

Nu nærmer Toget sig London, og vi nærmer os den Situation, vi for længe, længe siden har forudset: os staaende i en stor hjælpeløs Klynge paa Liverpool Streets Banegaardsperron ved en af de bageste Vogne, uden een Penny paa Lommen, uden Adressen paa vort næste Tilholdssted, ventende paa en lovet, men udeblevet W.F.A.-Repræsentant — i højt Humør; for vi har jo ogsaa forudset, at „noget vil vise sig“. Vi har faktisk vidst alt i Forvejen, og dog ikke set netop *den* snævre graa Passage paa Banegaarden, netop *de* to triste Hollændere, der har ventet et Døgn paa Banegaarden, netop *den* engelske Familie paa Jagt efter en dansk Pige o. s. v. — og stikkende midt i denne Grød af det store ukendte, som Nipsenaale i en Pude, kendte Ansigter: Greves, muntert-sørgmodigt som en Hests, Annas, fiffigt-bestemt, som kunde netop *hun* den Glose, Læreren lige har spurgt om, og et Sted ude i Periferien Samson, beskæftiget med noget Sagen ganske uredkommende. Heller ikke har vi i Forvejen kunnet forestille os den Kæmpekvinde med Latter som et Stenscred, der pludselig staar midt iblandt os med sit W.F.A.-Mærke paa Ærmet og uddeler Penge til os. Den lille pæne Hr. Poulsen, Lederen af det andet Hold, ser dværgagtig ud, da han — atter veltilpas — sender en lille bleg Vittighed op til Kæmpen under den paafølgende Lynmarch ned til Undergrundsbanen. Et nyt Stenscred er Svaret; vi synes allerede, der er noget hjemligt over det. Nægt ikke, at dette er „Virkelighed“, og at det sker *nu*.

Vi vilde alle have kunnet skitsere i Forvejen, hvordan det vilde være at køre i Undergrundsbane i London, for ærlig talt ...

Men vi vilde nu alligevel have glemt Manden derinde i Billetburet, der sveddryppende maa klippe 52 Billetter ud af Maskinen, som en Slagter skærer Pølseskiver, eller at vi maa sprede os ud over alle Vognene for at faa Plads med vore Kufferter, eller at undertegnede — til Hundreder af Londonneres Undren — fra en Bænk i Huj og Hast, under Togenes Larmen, maa skingre Stationsnavnene ud i det svage Haab, at de fleste saa selv vil finde paa at komme af. Heller ikke vilde vi i Forvejen have kunnet se for os Irenes skæbnehengivne Udtryk, da hun efter vor Ankomst til den sidste Station — Clapham South, Navnet vil aldrig glemmes — viser sig at være med. Sveddryppende, men *med*.

Nægt ikke, Espensen, at De i dette Øjeblik — under Marchen de mange Hundrede yards ned til the shelters — er i Begreb med at rive et Kraftudtryk af Dem, men kvæler det, ihukommende, at hvis vi *vil* tage alt som en Oplevelse, saa *er* alt godt, ogsaa de primitive Forhold i de milelange Gange med Tusinder af Senge, hvis Lagener vist ikke skiftes hver Dag, de engelske Sandwicher i Kantinen og den saakaldte The.

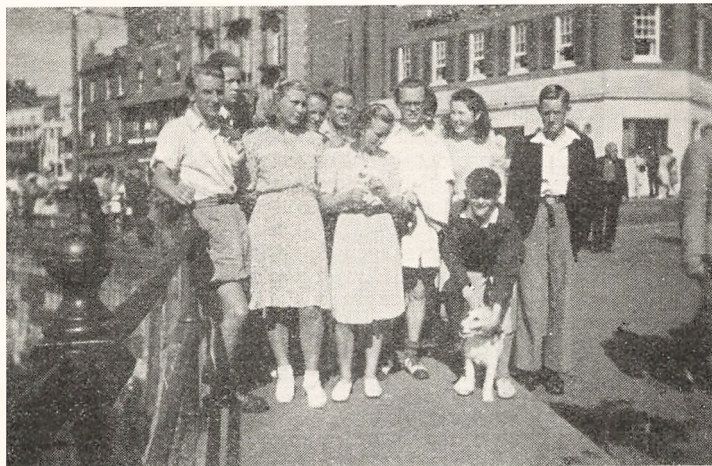
Naa, en anden en har nu ikke noget at sige Dem paa, hvad en forbigaaende — og ikke helt undertrykt — Trang til Kraftudtryk angaar. Den følgende Morgen, lige inden Togets Afgang fra London, ser man lille undertegnede — efter at have puttet det øvrige

Hold ind i Kupeerne — flintre rundt i det halve London paa Jagt efter tre Desertører. Et Øjeblik staar jeg Myre paa Trafalger Square og spejder, med Busserne drøgende om mig og Londons Millioner hastende forbi mig ganske udeltagende i Grethe Jacobsens, Kolstrups og Samsons Skæbne. Hvorfor er for Resten netop *de* tre's Skæbnetraade filtret sammen i det Øjeblik? Har de nogensinde før vekslet et Ord?

Og jeg staar nu, lidt efter, atter i Charing Cross Banegaardens Billethal — I ser den vel for jer — efter at have slæbt mine tre kære Elevers Bagage til det ventende

Tog — og der kommer de, slentrende op ad Trappen ...

Den daglige Samlingsplads i Ramsgate

Og saa er der den lille Klynge Dreng og Piger paa Ramsgate Banegaard med Mr. Hartley, duknakket og stammende af Iver, i Spidsen. De to Hold kikker lidt paa hinanden. Begge Hold udstraaler Velvilje, men manglende Evne til at faa den anbragt. Ledningerne er endnu ikke knyttet, Strømmen ikke sluttet. I den lille Ventetal staar Mr.

Hartley og famler sig gennem vore mærkelige Navne. Vi maa hjælpe ham. Det gaar altsammen, lutter Smil. Og saa dette uanselige Rum, som vi altid vil kunne huske, fyldt med os og vore Kufferter. Præsentation. To og to. Først Pigerne. Kniks midt paa Gulvet mellem Bjerge af Kufferter. Ud. Næste Par. Kniks. Glad to see you. Thank you, the same to you. Se, hvor nydeligt Inge og hendes Partner nejer. Man mindes sin Danseskole. Og se, hvor belevent Jeppe hilser paa Mandslingen, han har faaet tildelt.

Ja, saa er vi her altsaa — i Ramsgate og Broadstaire. Hele Atmosfæren bølgler op mod os. Som et Pust er Ugen gaaet. Stuerne, hvor vi sludrer med vore Værtsfolk, Promenaden nede ved „the sands“, „Merry England“ — Byens Tivoli, Holdets Samlingsplads nede ved Havnen, hvor vi Kl. 10 hver Formiddag udveksler Oplevelser, ikke langt fra Boderne, hvor Englænderne staar og spiser Muslinger med Eddike og Salt, Byens Centrum i Nærheden af Woolworth: Gadekrydset med Bobby'en, — „Regency“, hvor Borgmesteren med Tandpastasmilet og den gyldne Kæde taler til os — og maa hjælpe paa Hukommelsen med en lille Lap Papir, mens Wester kan sin, ... i Baggrunden slider Jytte i det for at lære sin. Hun ved endnu ikke, at hun helt slipper. Der bliver ikke Tid.

Og saa er vi paa Vej til Canterbury i Rutebiler. I er nogle Fjølser, Kolstrup og Larsen og Øf, at I alligevel glemte Sangbøgerne, saa vi er nødt til at afsynge „Sejle op ad Aaen“ for de intetanende engelske Dreng, som lige har underholdt os med deres Sange. Oppe i Nettet gynger Madpakkerne. Da vi forlader Bilerne, beder en af de engelske Dreng en Kammerat række ham hans „tea“. Det er Madpakken.

Apropos engelsk Sprog: Tvillingerne morer sig vældigt. De fraterniserer med hele England. Ingen Sprogvanskeligheder. Igaar vandt en af dem — uvist, hvem — en Refrainsangerindes Gunst ved at spørge hende: Why do you don't sing?

Nu sidder vi en Klynge om Canterburydomkirkens Archdeacon, Mr. Bickersteath, i Domkirkens Klostergaard med Buegange paa de tre Sider i det frodige Græs og lader ham fortælle om Drabet paa Thomas Becket. Hvor han nyder det! Og hvor vi nyder at blive behandlet som Pattedøgn. Nu kommer Skurkene listende ind paa den statelige Ærkebiskop, vi ser tydeligt paa Archdeaconens Ansigt, hvor skumle de saa ud, — men se, hvor værdigt, hvilende i sig selv, Ærkebiskoppen møder dem. Gaar den? Tju, et Slag — der *ikke* rammer Ærkebiskoppen. Vi aander lettet op. Men i næste Øjeblik er han alligevel fældet. Ingen Tvivl mulig, naar man ser paa den segnede Archdeacon, strakt i Græsset, illustrerende den hedengangne Thomas Becket. Den Scene i Klostergaarden er lige saa værdig til Berømmelse som hin Scene i Katedralen, da Ærkebiskoppen maatte segne.

Domkirkens vældige Kolos luder over os, spottende Aarhundredernes Henrinden, der for den er som Sekundernes Dryppen. Et Tik af dens ærværdige Ur forbinder tre Nu'er, Thomas Becket's, Archdeacon'ens ... og saa dette i Skolestuen i Høng. — Eller forvirrer det sidste lidt? Som en rusten Skratten? Jamen det er en forkert Maade at tage Livet paa.

Turen gaar tilbage til Ramsgate gennem Englands Have, store fløjelsbløde Bakke- drag, Græsmarker med Paaskelam, Skove og fritstaaende Træer, smaa Landsteder og Landevejskroer som dem paa Omslagene af Galsworthy's og Deepings Bøger — mens Dagen hælder — har noget af Farvellet over sig. Er det virkelig saadan, at denne Bus med George og Jim og Jane og Majorie og Mr. Hartley, blandet op med Schiønning og Kousgaard og Bloch og Birger og Lise og Stinne, der ellers forekommer os temmelig dagligdags, men her har faaet Glans af Indramningen, Old England derudenfor, — at det altsammen „om lidt er borte“? Den hældende Dags Skygger vender vore Tanker

mod Afskeden, der nærmer sig. — At selvfølgelig Halvdelen af Holdet har smidt Returbilletten til London væk er en Bagatel. Den Oplevelse rammer ikke videre dybt. Og dog er Episoden endnu et lille Vindpust af Menneskelighed, der stryger forbi os: Den Lethed, hvormed Jernbanemyndighederne løser Problemet for os, viser os England, ikke som et kompliceret Stykke Mekanik, men som et Samfund af Mennesker — som vort eget Lilleputland.

Og saa trasker vi gennem Postkortenes London — som ikke længer er Postkortenes, men vores. For i St. Pauls Cathedral sidder man ikke alene selv, men ser ogsaa de andre gammelkendte Fyre fra Høng sidde og lytte til Koret, hvis stilfærdige Toner, viklende sig yndefuldt, men paa en selvfølgelig Maade — som havde de altid gjort det — ud og ind af hinanden, forsøger at klatre op mod Kuppelens fjerne, fjerne Top, men paa Vejen opsuges af Stenmasserne — uden Fortrydelse, som hørte de hjemme der. — Og udenfor ligger Ruinerne, Gade efter Gade, som ikke mere er Gader — vidnende om

The Archdeacon fortæller —

Øjeblikke, der ikke er vore, men som vi et Par Sekunder strejfer en Snip af, saa de ikke mere blot er Historie for os — mens Londonerne, der bærer hine Øjeblikke i deres Hjerter, farer afsted, som var intet hændt. Og vi trasker gennem andre Gader. Kolstrup hinker af Træthed og mumler noget om en Bænk eller en lille Frokostbar, skønt det ikke er mange Minutter siden, han og vi andre — i en lang Række paa en af Stenforhøjningerne ved Tower — plyndrede de Madpakker, som et Par Stykker af os havde

faaet med fra Ramsgate. — Fleet Streets berømte Bladnavne — Daily Telegraph, Daily Herald, The Times m. m. — knalder imod os, ikke fra Spalterne i en dansk Avis, men fra rigtige Huse med Kontorer bag Vinduerne og Mennesker gaaende ud og ind ad Svingdørene.

Og vi ser et ganske almindeligt Bud aflevere noget ganske almindeligt ved Døren til et ganske almindeligt Hus — Downing Street Nr. 10. — Og nu er det *slet* ikke Postkort mere, for nu regner det, for første Gang paa Turen, og Larsen har ingen Frakke med, men skælder slet ikke ud paa Skæbnen, det rare Menneske. For alting er jo herligt. Og Westminster Abbey oser af Ælde; en af Pigerne rører med en lille bitte Finger ved en Sten, som Edvard Bekenderen har rørt ved engang i det 11. Aarhundrede. Een Finger i det 11. Aarhundrede og de andre i det 20. — i Westminster — og saa alligevel i Skolestuen i Høng! — Atter dette forvirrende! — Big Bens kendte Toner lyder, ikke henne fra Radioen, men ude fra det rigtige London, hvor vi før saa Parlamentsbygningen.

Og ... nej, nu er vi snart trætte. Den sjove Garder foran Buckingham Palace kan endnu aflokke Fru Grethe Jacobsen og Lise og Inge nogle tøsede Hvin, naar han spjætter med Benene — men vi *er* trætte. Kæden bliver længere og længere. Fortroppen maa atter og atter stoppe op for at samle Kolstrup og ligesindede op.

Oplevelsen over alle Oplevelser! Der ruller den bageste Vogn af det Tog, der skulde have bragt os til Harwich! Det eneste Tog, der har sikker Forbindelse med Esbjerg-Baaden. Lederen skriger: Skynd jer, skynd jer, Toget *er* gaaet! — Smaa Prikker i Skæbnens store Haand.

Paa en eller anden Maade sidder vi alligevel i et Tog, som — engang— skal bringe os i hvert Fald et Stykke paa Vej ad Harwich til. Om England ogsaa har Bumletog?! Det morer Skæbnen at lade en Lillefinger standse Toget midt paa Sporet — i 1½ Time. Nogen Aarsagssammenhæng findes ikke. Vi staar, Sekunderne raser afsted. Var der noget med, at man paa London-Banegaarden lovede at telegrafere til Baaden om at vente? — Vognene i dette alle Bumletogs Bumletog har ikke sammenhængende Gennemgang. Ofte maa man ud og ind for at se til hinanden; men der er ingen Nervøsitet for, at Toget skal køre fra en. Er der mon nogen, der har lagt Mærke til Landskabet? Er der noget? Er det ikke en Drøm — mellem Himmels og Jord? — Er det 3500 Kr., vore og Parallelholdets Billetter — som vi ogsaa har — repræsenterer? — Var det de forbandede Piger, der var for længe om at komme op af Shelteren i Morges? Eller dæmmer der i Lederens usle Hjerne en Forestilling om, at det vist — egentlig — er W.F.A.s Skyld? Det faar jo alligevel Skyld for saa meget, saa ...

Men indrøm, vi ler og har det hyggeligt. Absolut ingen sure Miner. Og det skal I have Tak for.

Baaden ligger derude! — Aldrig har vi oplevet saa tavs en Banegaard. Alle og alt stirrer stumt paa os, da vi — hvor meget for sent? — trasker i Gaasegang til Tolden — Banemænd, Bobby'er, Toldere, Udsendinge henne fra Baaden, Huse, Bænke, Lygtepæle. Vi løber Spidsrod. En Hvisken begynder sagte og stiger i sit Løb hen til Baaden, der duver utaalmodigt: De er her! Smaa skæve overbærende Smil. Ingen Tid til Toldeftersyn. Parallelholdet ligger alle som een Mand ud over Rælingen og nidstirrer os. Sidste Mand — Lederen, der har glemt sit Værdighedstegn, Armbindet — passerer Landgangsbroen. Broen kastes. Baaden gaar.

Og atter staar Karl Vilhelm med Kikkerten — denne Gang vendt mod Øst.

Elevens og Lærerens Blikke har mødtes i et Sekund i den graa Skolestue. I en Kortslutning oplevedes et fælles Nu, der ellers var „forbi“, og en hel Kæde af Nu'er var raslet forbi dem. Nu sidder de igen i Skolestuen.

Til andre Tider genoplever man Nu'er derovrefra, man har helt for sig selv. Men disse var de fælles.

Var det slet ikke om „England og Englænderne af i Dag“, jeg fik fortalt? Det var dog forfærdeligt! Jo, ser De, med Hensyn til England af i Dag ... But that's another story.

PAUL NØRRESLET.

Med Tysklandsbrigadens Forkommando

Sekondløjtnant *Asger Milholt* (1944) har haft Oplevelser:

— Det var Støvregn den Torsdag Morgen (5. Juni), da Brigadens Forkommando kørte over den dansk-tyske Grænse ved Krusaa, og vor Tur ind i „det ukendte“ begyndte. Kolonnen bestod af 101 Biler og blev eskorteret af engelsk „military-police“ paa Motorcykler og i Jeep, der havde til Opgave dels at vise Vej, dels at holde Kolonnen samlet. Der blev holdt en Fart af ca. 30 MPH. (miles pr. hour), og Uheld standsede ikke Kolonnen.

A propos Uheld! Paa Vejen mellem Neumünster og Hamburg drejede pludselig en stor Lastvogn ud foran min Vogn og spærrede videre Fremfart, saa jeg maatte bremse haardt op ... jeg bremser aldrig mere haardt paa en tysk Landevej, hvor Brølægningen er sorte Skifersten — „black cobbles“ —, saa hellere køre ind i den spærrende Vogn. Det første Vejtræ væltede, det næste ... holdt! Resterne af Vognen ligger der sandsynligvis endnu, Gearstangen tog jeg dog med mig, da jeg rejste mig af „Støvet“! Min Sidemand fik Næseblod, og jeg tabte Huen!!! Da jeg senere læste om Affæren i „Land og Folk“, havde dette Blad faaet følgende ud af det: Overskrift paa Forsiden: „Vild og hensynsløs Kørsel af ung dansk Løjtnant i Brigaden“ — og lidt nede i Teksten stod bl. a.: „... Løjtnanten sad magelig henslængt med en Arm paa Vogn døren og Cigaret i Munden.“ For det første var der overhovedet ingen Vogn dør — den var taget af; og maaske nogle af jer erindrere, at jeg aldrig har røget. Og saa „magelig“ i Forbindelse med en Militærvogn! Jeg var glad for, ingen af mine Bekendte læser „Land og Folk“! Men paa denne Maade havde jeg bragt Kolonnens Vogntal ned til 100, og disse naaede alle Dagen efter Bestemmelsesstedet: Friesland.

Brigadens Hovedkvarter er i „Cardigan barracks“ ved Jever, og her overtog vi Vagten officielt den 9. Juni ved en meget stilfuld Højtidelighed. Præcis Kl. 12 gik det danske Flag til Tops paa Vagtens Flagmast, og hermed var Lejren under dansk Militæradministration. „Folk og Værn“-Repræsentanter fo'r selvfølgelig rundt og generede med deres Filmsoptagelser etc.

Hovedkvarteret er i Upjever, 4—5 km Syd for Jever (frisisk v udtales som dansk), helt skjult i en stor Fyrre- og Granplantage ved en mægtig Flyveplads. Det var en af Goerings store og meget moderne Flyverkaserner — det moderne var ganske vist gaaet af den, da vi kom dertil, men Sporene var tydelige. Vi kunde saaledes ret ofte se, hvor Lampe- og Kontaktsteder til de elektriske Installationer havde været, ligeledes havde vi heller ikke svært ved at se, hvor Hængsler og Haandtag havde været anbragt paa Døren!

Byen Jever er en gammel By. Før Krigen havde den 6—7000 Indbyggere, nu 18—19,000. Ca. midt i Byen ligger en gammel slotslignende Bygning med et orientalsk præget Taarn. Hele Bygningen har en mærkelig sammensat Arkitektur, et Resultat af mange Om- og Tilbygninger. Men de ældste Dele stammer uden Tvivl fra det 15. Aarhundrede om ikke tidligere. — Nu engelsk Officersklub! I Byen findes kun een bred Vej, Hovedvej 69 Oldenburg—Emden. Denne gaar over Torvet, der er ret stort, og

Et nyttigt Skilt.

Hvorom Byens Administrationsbygninger grupperer sig. Paa Torvet ligger de kommunale Tørvelagre — det giver en dejlig Bunke Støv!

Løvrigt findes en forfærdelig Masse smaa og smalle Gyder med en elendig Brolægning. Det er kun i de færreste, en Bil kan køre. Men Husene er hele. Hér ses ingen Møn af Krigen materielt set. Befolkningen kan derimod ikke skjule Nederlaget og Krigen Efterveer. Folk er ikke særlig godt klædt, navnlig er det noget sløjt Fodtøj, de gaar med. I Ansigtstrykkene kan man ogsaa læse et og andet. Og saa er de meget lidt renlige. Kommer man ind paa offentlig tilgængelige Steder som f. Eks. Jernbanestationens Venteværelse, mødes man af en forfærdelig Stank af daarligt Tobak — o. a., som ikke frister til langt Ophold.

Omgængen kaldes vistnok opdyrket. Men det Indtryk, jeg har faaet af tysk Landbrug — faktisk hele Vejen fra den danske Grænse, er alt andet end godt. Langt over Halvdelen af Markerne ligger hen med Græs, hvorpaa en Masse sortbrogede Køer, der kun bliver malket af Kalvene, gaar løse rundt. Store Arealer ligger i „Brak“, der ikke bliver passet, og det, der bliver dyrket, ser trist ud. De vigtigste Afrøder er Rug og Kartofler, som der er Afleveringspligt paa. Lupiner ser man mange Steder; Vaarsæd og Roer sjældent. Derimod er der ved hvert Hus paa Landet og i Byernes Udkanter en ret stor Have med Grøntsager, og denne bliver passet. I Grøftekanterne staar ofte Geder, og ualmindeligt er det ikke at se Faar og Svin løbe rundt i Indhegninger. Svinene minder dog nærmest om Vildsvin: magre, langbenede, med høj Ryg og kolossal lang Snude. Høns har Tyskerne ogsaa, thi de vilde allesammen sælge os Æg — for Cigaretter. Men vi fik selv flere Æg end Cigaretter.

Hvad Befolkningen lever af, fatter jeg ikke. Bygningerne paa Landet ligger meget spredt, saa ved Landbrug ernærer sig kun faa. I Byerne findes ikke overvældende mange Butikker, og Butiksvinduerne er tomme. Fabrikker, hvor der arbejdes, har jeg ikke set. Det Arbejde, man oftest ser dem beskæftige sig med, er Afhentning af Risbrænde i de omliggende Granplantager. Og det er endvidere overvejende Børn og gamle Kvinder, der kommer slæbende med et stort Læs Risbrænde paa en Trækvogn eller et Knippe paa Nakken.

Frisland er noget af det fladeste, man kan tænke sig. Fra Nordsøkysten findes der ikke eet Sted de første 200 km mod Syd, man kan kalde kuperet Terræn. Men Tyskerne har forstaaet at bøde paa disse triste Flader ved Hjælp af en Mængde levende Hegn. Og langs Landevejene er Træbevoksningen ofte saa tæt, at vi vilde kalde det Alléer herhjemme.

Og Brigaden? Ja, vi havde faaet lovet meget, vi ventede kun lidt, men vi fandt intet! Der var faktisk ingen Restriktioner i de Løfter, Brigadens Personal fik forinden Afrejsen: Der var splinternye Kaserner, Sportspladser og Svømmebassin, 100 engelske Cigaretter om Ugen pr. Mand, Masser af Øl til 18 Øre Flasken og anden „alkoholisk Vædske“ til Spotpris, Chokolade etc. Saa der var selvsagt ingen, der tænkte paa at medbringe noget hjemmefra, naar alt kunde købes dernede — og baade bedre og billigere!

Splinternye Kaserner — aah ja! Og Sportspladser, ja — vi har hele Flyvepladsen. Der er ogsaa et gammelt Mosehul, som Tyskerne ligger og svømmer rundt i — „Freibad Husum“ — men paa Grund af urent Vand og Smittefare har vi ingen Adgang. Og det eneste, vi kunde købe for de „Brigs“, vi fik udleveret, var Frimærker og de faa Cigaretter — St. James —, der naaede helt dærned — de heldigste havde faaet 150 Stk. ialt de første 4—5 Uger. Jeg maa dog lige retfærdiggøre Intendantur-Administrationen og sige, at da jeg midt i Juli rejste hjem, var der ved at komme Varer paa Markedet!

Men vore Soldater var skuffede. I den første Tid havde vi paa Fornemmelsen, at vi var fuldkommen glemt herhjemmefra. Nu havde man faaet os derned, saa var det blot om at spare mest muligt paa Budgettet. Vi var ikke ude paa, at det hele skulde være Sommerferie, men hvorfor var der saa lovet os saa meget? En Tid var vi saadan stillet, at vore Soldater gik og lurede paa, hvergang en af „Herrefolket“ kastede et Cigarettskud! Til Trøst fra Hjemmet havde vi naturligvis Brigade-Udsendelserne i Radioen; — Soldaterne turde ikke høre dem af Frygt for en Hilsen til „kære lille Jens, vi har det godt, Koen har faaet en Kalv, Hilsen etc.“ Og især i den første Tid gik man jo heller ikke

Glip af noget ved i Stedet at stille ind paa A.F.N. Først da vi blev klare over, at vi kun havde os selv at regne med, begyndte det at blive taaleligt. Forkommandochefen Oberst *Hoffman* begyndte saa smaat at ignorere Ordre hjemmefra, og det var i sig selv en meget stor Forbedring. Afdelingschefer lod Mandskabet faa fri til at arrangere Underholdning af hvad Art, de nu kunde finde paa; og Officererne kørte til de engelske Officersklubber, hvor vi blev meget gæstfrit modtaget.

De engelske Officersklubbers Beholdning af „ædle“ Drikkevarer opretholdes ved, at alle Officererne afleverer deres forøvrigt ret beskedne maanedlige Ration dér, for bagefter at købe deres egen Tildeling. Men da Officererne er mange — og kun gaar lidt paa Bar, har Messen altid en Del at byde paa — ogsaa naar vi kommer og ønsker at nyde en lille „Ting“. Englænderne er umaadelig gæstfrie, men af Naturen lidt generete.

Inviterer en Englænder paa Champagne, er det kun af simpel Høflighed; vi var naturligtvis beærede, men Englænderne foragter Champagne. Skænker han derimod Whisky op, har man hans uforbeholdne Agtelse, og naar man til at blive paa Fornavn (som hvis vi bliver Dus) med ham, saa tager han os med hjem til et Glas Portvin, som forøvrigt er det eneste, Klubberne ikke har — det beholder de selv. Jeg er aldrig naaet længere end til Whiskyen! Englænderne har forøvrigt den Skik, at man ikke kan rejse sig fra Bordet, saa længe der er noget i Glas eller Flasker.

Pr. Breve har jeg fulgt Udviklingen i Brigaden, og ved Hjemsendelsen af det første Hold nu i Oktober Maaned maa jeg sige, at Forholdene har bedret sig betydeligt. Da jeg rejste hjem i Juli, var de fleste misundelige — nu var der mange af dem, jeg har talt med, der ikke vilde haft noget imod at fortsætte — og en Del gør det ogsaa — frivilligt.

ASGER MILHOLT.

Nordpaa - hjemad - nordpaa igen

Rejsesekretær *Harald Boye Jensen* har været vidt omkring:

Vi var en lille Flok, deriblandt *Knud Hansen* (1946), *Vilmar Joensen* (1947) og under-tegnede, som midt under Eksaminens værste Tordenskrald besluttede at rejse til Norge i Sommerferien (1946). Vi kunde ikke have valgt et bedre Land at besøge. Vel var det materielt set et fattigt Land, vi kom til. Det bar i langt højere Grad end Danmark Præg af Tyskernes Besættelse, Husene var forfaldne, Sporvogne og Busser skramlede stadig rundt i Gaderne med den grimme Camouflage, og Kosten var ikke egnet til at dupere os madglade danske, Hvalbøffer og Faarekød var en daglig Spise; men alt dette faldt det ikke Nordmændene ind at beklage sig over, tværtimod tog de alle Afsavn med godt Humør. Det virkede smittende paa os andre. Man havde Følelsen af, at det norske Folk under Tyskertiden var blevet svejset sammen til een stor Familie, som kun havde een Tanke og eet Maal, nemlig at gøre Norge til et Land, der kunde byde sine Beboere endnu bedre Levevilkaar, end Tilfældet var før Krigen.

Paa os, der kom til Norge et helt Aar efter Befrielsen, virkede Nordmændenes Taknemmelighed over Danske-Pakkerne en Smule forstemmende. Vi personlig havde jo kun gjort lidt eller intet for at hjælpe dem i deres Nød; og stort set har Dansken vel kun givet af sin Overflod.

Vi rejste fra Norge med en Følelse af at have besøgt et Folk, der baade havde Vilje og Evne til at naa fremad.

Var Besøget i Norge opmuntrende, saa var Opholdet i Tyskland til Gengæld i højeste Grad nedstemmende. Vi var fire Høng'ere, der arbejdede ved den britiske Censur i Hamburg fra August til November 1946. Gennem vort Arbejde, der bestod i at læse alle mulige Slags Breve til og fra Tyskerne, blev vi tvunget haardt og ubarmhertigt til at se det tyske Folks Ulykke og Fornedrelse i Nederlaget. Det er kun ganske faa Tyskere, som er sig nogen Skyld bevidst. Utallige fornægter ganske vist i Dag Nazismen, men det vil sige, det, de fornægter, er i Virkeligheden kun dens Resultater. Nazismens Væsen hylder de i det stille stærkere nu end nogensinde før. Forlod Besættelsesmagterne i Dag Tyskland, er der for mig ingen Tvivl om, at en ny Hitler vilde se Dagens Lys. Og det vilde

ikke blive en Mand, der paatvang det tyske Folk sit Førerskab, men han vilde tværtimod være i den dybeste Overensstemmelse med det tyske Folks Tanker og Drømme. Man tørster efter en Fører som Ørkenen efter Vand. — Det vilde maaske være klogt at tage dette i Betragtning, naar man drøfter de dansksindedes Muligheder indenfor et fremtidigt selvstændigt Tyskland.

Efter Hjemrejsen blev jeg Lærer paa Agerskov Ungdomsskole i Sønderjylland. — — — (Tankestregene er anbragt, for at Læseren kan faa Stunder til at fatte og ruste sig, og jeg beder om, at ingen vil dømme mig for haardt. Det følgende vil sikkert af mange blive opfattet som Piltens Forræderi mod sine Brødre). Jeg giver alle Lærere, baade de, der har været, de der er, og de der vil blive knyttet til Høng Studenterkursus, min uforbeholdne Undskyldning. Ærede Læser! Hvis du endnu gaar i Skole, prøv da at sone den Brøde, som dine Forgængere gennem Generationer har begaaet overfor den Sekt, hvis Medlemmer kaldes Lærere. Prøv, for saa vidt det er i Overensstemmelse med din Samvittighed, at kaste et lille Strejf af Lys ind i din Lærers kummerlige Tilværelse. For at det ikke skal virke paafaldende, maa du begynde i det smaa. Hvis f. Eks. din Lærer er faldet i Søvn i Timen, saa væk ham for Guds Skyld ikke straks, det tjener intet fornuftigt Formaal, men forlad paa den anden Side heller ikke Skolen, uden at du har puslet lidt om ham, idet du gaar. Du kan eventuelt forsigtigt skyde en lille Pind ind mellem den sovendes Nakke og Stolens Rygstød. Maaske bør hans Ansigt dækkes til med en Avis for at holde Fluerne borte o. s. v., o. s. v. Bare dette, at Læreren mærker en vis Sympati hos sine Elever, vil være nok til, at han gaar i Gang med sit Livsværk med en langt større Frimodighed og Fortrøstning, end det ellers ofte vil være Tilfældet. — Jeg taler ud af en dyrekøbt Erfaring.

I Sommer var jeg saa heldig at blive optaget som Elev paa „Genèveskolen“, hvis Formaal bl. a. er at arbejde for historisk og social Oplysning de nordiske Lande imellem samt søge at belyse Nordens Stilling i dets internationale Sammenhæng.

Kursus begyndte i Sverige paa Marieborg Folkhögskola ved Norrköping. Der var vi en lille Maaned. Dagen gik med at lytte til Foredrag af betydende svenske Mænd og Kvinder, med at læse om nordiske Spørgsmaal og sidst, men ikke mindst, med at diskutere alle mulige Problemer. Sydslesvigsspørgsmaalet var uden Tvivl det Emne, som optog Sindene mest. Det var forøvrigt en Diskussion, som naturligt hovedsagelig blev ført mellem os danske; men de øvrige Deltagere fra Sverige, Norge og Finland gav dog ogsaa deres Mening til Kende nu og da. Det skal ikke nægtes, at Svenskerne og Nordmændenes Mangel paa Grænseproblemer gav sig Udslag i en komplet Mangel paa Forstaaelse af vort Problem mod Syd. — Man skal vogte sig for at vente selv moralsk Støtte i vor Kamp for Sydslesvigernes Rettigheder fra disse Kanter. — Selvom Finlændernes Grænse-spørgsmaal ikke uden videre kan sammenlignes med vort, har de dog et, og det er nok den Kendsgerning, der er Skyld i, at vore Synspunkter vandt større Lydhørhed hos Finlænderne end hos nogle af de andre nordiske Folk.

I Begyndelsen af Juli gik Rejsen mod Nord til Kiruna, hvor vi blev en Dags Tid for at se paa de vældige Malmbrud. Men inden vi naaede saa vidt, havde vi gjort utallige Ophold for at bese forskellige Seværdigheder bl. a. de imponerende Træ- og Papirindustrier, der ligger spredt langs den svenske Østkyst ved Elevenes Udmundinger. Man kunde ikke undgaa at faa et levende Indtryk af den Rigdom, disse Foretagender repræsenterer. Sverige er i Sandhed et rigt Land.

Men ogsaa Museer og andre Minder fra Fortiden fik vi Tid til at se. — I den hellige Birgittas Kloster i Vadstena var vi ikke længe, men længe nok til at blive bjergtaget af den tavse Tryghed, der hvilede indenfor Klosterets Mure. En Tryghed, der vist er symbolsk for hele den katolske Tro.

Domkirken i Uppsala og Kongshøjene i Gammel-Uppsala blev vi heller ikke snydt for Ved Kongehøjene smagte vi Mjød af kæmpemæssige Drikkehorn. De rummede adskillige Liter. Jo, de gamle — det var Karlfolk!

Stockholm kræver et helt Kapitel for sig; men med de fyldte Butiksvinduer, de farvestraalende Neonlys og de velholdte Gader og Huse kunde Byen kun forstærke det Indtryk, man tidligere havde faaet af Sveriges Rigdom og til en vis Grad Ubekymrethed.

Dog mindede det øredøvende Spektakel fra en reaktionsdrevne Kampflyver os om, at der bag den tilsyneladende Sorgløshed ligger en dunkel Angst for, at alt ikke vil vedblive at være saa saare godt.

Fra Kiruna gik Turen til Narvik. Det første Indtryk, vi her fik, var, at den Optimisme, der Aaret forud havde slaaet alle udenlandske Turister i Møde, var dæmpet kendeligt. Det var, som om den Begejstring, Befrielsen naturligt udløste, ikke kunde holde ind i Arbejdets og Sliddets Hverdag. Kraftigt og imponerende var den vældet op, men den lagde sig hurtigt igen som Bruset i en Sodavand.

Ved Narvik fik vi Midnassolen at se. Det var et uforglemmeligt Syn, rigeligt Rejsens Strabadser værd. Fra Narvik satte vi Kursen mod Finland via Haparanda.

Det var slaaende at se Forskellen mellem de to Nabolande. Mens alt aandede Velstand i Sverige, slog Fattigdom og Armod os overalt i Møde i Finland. Finlænderne gik daarlig klædte, Husene var forfaldne og Forretningsvinduerne tomme. Efter at have ført to kostbare Krige mod Rusland og efter at være blevet udplyndret af Tyskerne, da de drog ud af Landet, undser Rusland sig ikke for at forlange en Skadeserstatning paa 300,000,000 Dollars betalt i Varer beregnet efter Førkrigspris. Som Følge af denne Byrde maa Finlænderne afskrive ethvert Haab om foreløbig at hæve den meget lave Levestandard. Naar de alligevel paa Trods af de urolige Forhold, der paa mange Omraader hersker i Landet, har kunnet betale Afdragene rettidigt, er det et Tegn paa, at det finske Folk har en kraftig Vilje og et stærkt Haab om atter at blive en selvstændig Nation.

Til Slut vil det sikkert være paa sin Plads at slaa fast, at det sete afhænger af Øjnene, der ser det, og at andre, der eventuelt maatte have set det samme som jeg, udmærket kan komme til helt andre Slutninger.

HARALD BOYE JENSEN.

Et Aar er gaaet...

IGEN ER DEN TID naaet, hvor Minderne om Aarets mere eller mindre betydningsfulde Begivenheder skal hentes frem og tegnes ned. For alle, der medoplevede dem, vil de forhaabentligt staa klart med Medoplevelsens Skær af Fortrolighed. For alle, for hvem de er udspillet efter hans eller hendes

Skoletid, vil sikkert Minder om lignende Tildragelser dukke op. Hvad der sker indenfor det enkelte Aar ligger jo saa nogenlunde fast og gentager sig Aar for Aar. Allerede ved Konstateringen af dette er antydnet, at det forløbne Aar har været et af de rolige, hvor Erfaringer og Kundskaber stille og støt er øgede hos Elever og Lærere, et af de Aar, der ikke har været rigt paa dramatiske Begivenheder i Skolens indre Liv. Og godt det samme. Vi har haft Aar, der var mere rige paa Dramatik, end vi skøttede om.

ELEVTALEET er meget nær det samme som i Fjor, altsaa nogle og halvfems. Men de fordeler sig noget anderledes mellem Klasser og Retninger end i Fjor. Fjorrig Aar var Afgangsklassen forholdsvis stor, medens Begynderholdet kun var paa 50. Det nye Skoleaar har derved faaet et forholdsvis lille Afgangshold, og endda med saa faa i Ims, at de maa have Sammenlæsning med Ims i Fællesfagene. Begynderholdet har derimod en god Størrelse og Fordeling, ca. 20 i hver af Klasserne Ima,

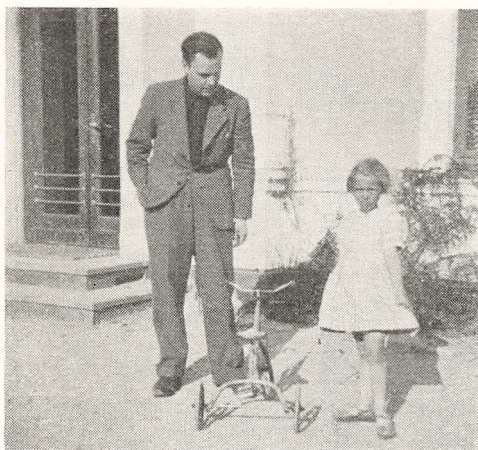

3/4 af Familien Nørrestet.

Frk. Humlum manuducerer.

Esman Eriksen og Bodil.

og Mulighed fortsætter Programmet fra de senere Aar: at forbedre det forhaandenværende i Materiel og Lokaler og foretage saadanne Udvidelser og Forbedringer, som kan indgaa i eller overgaa til den nye Skolebygning, som maa og skal komme engang.

MEDHJÆLPERNE i Skolestuer og Køkken har stort set for de ledende Posters Vedkommende været de samme. Der er kun sket een Ændring. Hr. Ingwersen, der i sin Tid kom hertil fra et Arbejde i Danmarks geologiske Undersøgelse, vendte fra Skoleaarets Slutning tilbage dertil som videnskabelig Assistent. Hr. Ingwersens Stilling blandt Elever og Lærere var ved hans Bortrejse saadan, at man roligt kunde spaa ham en Række gode Aar her. Men nu ønsker vi ham Held og Lykke i hans nye, gamle Arbejde. Ogsaa der skal han nok vide at gøre Fyldest. Som Hr. Ingwersens Efterfølger er

Imb og Ins. Denne Fordeling af Eleverne giver med andre Ord for første Gang 6 Klasser at lægge Skema for. Hvordan i Alverden klares det dog med Lokaler? kan jeg høre dem spørge, der af egen Erfaring kender det trænge Husrum. Ja, det gaar altsaa, med den omtalte Sammenlæsning, Vandreklasser og Benyttelse i et Par Timer af Lærerværelset, der jo fra tidligere Tider er fortroligt med at blive brugt af Ins.

BYGGERI. En Løsning, omend kun foreløbig, af Lokalespørgsmaalet gennem Opstilling af Flygtningebaracker har været undersøgt, men blev indstændig fraaraadet af Arkitekten. I Forhold til Omkostningerne vilde der komme et altfor ringe Resultat ud af det, navnlig naar henses til Barakkernes korte Levetid. Vi maa derfor stadig nøjes med en Gang imellem at tage Tegningerne frem til den Skole, der indtil videre ligger i Drømmenes noget urealistiske Verden, men som vi haaber engang maa komme til at ligge som en Virkelighed i Haven til Hovedgaden Nr. 2.

I Mellemtiden har vi flyttet alle Remedier til Kemi og Naturhistorieundervisningen ud af den gamle Fysikklasser og installeret dem inde ved Siden af i B-Klassen. Det gav lidt Luft ved Skemalægningen, selvom en mere humanistisk indstillet Medborger med et lille Suk maa konstatere, at nu har de exakte Videnskaber igen bredt sig. Samtidig har dog alle Lokalerne faaet en Opmaling i lyse og venlige Farver. En Cirkulationspumpe til Centralvarmeanlægget vil samtidig gøre Opholdet i Klasseværelserne noget mindre sibirisk. At starte Arbejdet med en indendørs Morgentemperatur paa 2 Gr., selvom det er plus, kan lade sig gøre, men er rarest ikke at gøre. Her er vist det indholdsmæssigt rigtige Sted at fortælle, at vi har faaet et dejligt Køleskab, bestilt i Sommerens Hede, leveret en af de allerkoolestede Januardage. Endelig har vi indkøbt en Del gode Senge til Afløsning af adskillige gamle, der nok kunde trænge til at fornyes. De bliver jo ikke altid behandlet lige nansomt! Linien er altsaa den, at vi efter Evne

ansat cand. mag. Ove Ørsnæs Christensen, der meget hurtigt synes at have fundet sig til Rette blandt os. De øvrige Lærerkrafter er altsaa de samme: Frk. Pihl og Frk. Humlum, Hr. Eriksen og Hr. Nørreslet foruden undertegnede. Der har i Aarets Løb ikke været Brug for Vikarer.

Heldigvis har det i det forløbne Aar været lettere end før at faa Medhjælp i Køkkenet, saa Arbejdet der er blevet klaret, uden at vi har behøvet at ty til Eleverne. Vi har enten haft Husassistenter nok eller kunnet supplere de manglende med fast Konehjælp.

HAR AARET INDADTIL været et roligt Aar, trækker det derimod op til en tilbuds-gaaende Forandring af Studenterkursernes Forhold udadtil, til Myndighederne.

Oprindelig var Studenterkurserne meget frit stillet. Blot der undervistes forsvarligt, blandede Staten sig ikke i meget. Til Gengæld ydede den heller ikke megen økonomisk Støtte. Som Aarene er gaaet, er der fra Statens Side blevet direkte eller indirekte stillet flere og flere Fordringer til Kursus, med Hensyn til Lokaler, Apparater og ikke mindst Lønninger, samtidig med at Statstilskud indførtes og efterhaanden forhøjedes noget. Der var her et vist, man maa sikkert sige naturligt, Forhold mellem Kontrol og Støtte. De voksede nogenlunde jævnsides.

Det var forrige Efterkrigstids økonomiske Forstyrrelser, der begyndte denne Udvikling. Det er den nuværende Efterkrigstids voldsomme Prisstigning, der paany giver Anledning til en Ændring af Forholdet mellem Kurser og Myndigheder. Principielt vil Ændringen betyde en Videreførelse af Linien: stigende Tilskud — stigende Tilsyn. Man kan paa en vis Maade beklage dette. Der er en egen Tiltrækning ved Friheden, som uvægerligt vil gaa tabt. Men der er ikke noget Valg, presset som kurserne er af Lærernes nye fagforeningsprægede Organisation, der meget forstaaeligt stiller en Række i og for sig rimelige Krav om Forbedring af deres Stilling. Da Statsskolens Lønninger er steget stærkt, er Kurserne nødt til at følge med. Men disse nye Lønninger vil Kurserne ikke kunne yde uden betydelig Hjælp fra det offentlige. Og efter aarelange Forhandlinger ser det endelig ud til, at en saadan større Støtte er i Sigte — mod en meget stærkere Kontrol.

I Praksis vil Nyordningen mærkes ved 1) Ansættelsesforhold som ved Statsskolerne for Lærerne, hvilket forhaabentlig vil betyde mindre hyppige Lærerskifter, 2) ved en Tredobling af Understøttelsessummen til Eleverne, 3) takket være et direkte Driftstilskud til Skolen Mulighed for Nedsættelse af Skolepengene, som herefter skal godkendes af Staten. Men alle disse Fordele købes, foruden ved en langt højere Kontrol med Skolens Økonomi i Almindelighed, maaske tillige ved nogle Bestemmelser om Optagelse paa Kursus, som vil kunne komme til at berøre mange Hjem. Da Forhandlingerne endnu paa gaar, skal der her ingen Enkeltheder røbes. Men eet er givet, at Studenterkurserne staar ved et lige saa skarpt Hjørne som i 1922, da Understøttelsen til dem overhovedet indførtes. Med Ukendskab til Nyordningens Virkninger i Enkeltheder har vi Lov til at haabe, at Forandringen bliver til det gode. Indtil videre ser vi hen til den med Nødvendighedens Tvang kommende Nyordning i en Blanding af stor Forventning og nogen Ængstelighed.

Ved Tissø.

UDFLUGTER OG EXCURSIONER er med Hensyn til Hyppighed ikke kommet op paa Førrestriktionstidens Niveau. Men Tisssotur og Snetur har der dog været. Det dertil anvendte Befordringsmiddel har ikke været underlagt snærende Bestemmelser. Udflugten efter Elevmødet foregik igen i Aar pr. Rutebil og var af noget større Format end tidligere. Til Fornøjelse og Lærdom var vi Aamosen rundt og saa paa Tørveproduktion, sjællandske Landskabsformer, en Kirke og et Par Herregaarde. En god Tur, stod der i ROSTRA. Og det var det. Visse Planer om København og den kommende Fastelavnserie venter vi os en Del af, men derom til næste Aar.

Vinteren venter med at rinde i Grøft og i Grav.

og Lektor J. Reumert Naturfag. I Censorernes Flok var der ogsaa i Aar ikke saa faa nye, medens andre snart har været her saa mange Gange, at de kender alt, lige til den Plads, de plejer at have ved Frokostbordet.

Blandt Besøgende udenfor de tjenstliges Kreds mindes vi igen med Glæde Nordens Rejselektor, Volmar Bergh, Helsingfors, der denne Gang glædede os med Gennemgang af Kalevala og Træk af Finlands Historie. Ogsaa Claus Eskilsen talte en Aften, allerede da stærkt mærket af den Hjertesygdom, der for nylig saa brat gjorde Ende paa hans travle Arbejdsdag.

Ved Skolefesten i December havde vi vovet os i Lag med Kjeld Abells »Anna Sophie Hedvige«, den største Opgave, vi endnu har givet os i Kast med, baade indholdsmæssigt og teknisk. Det sidste klaredes ved Hjælp af Realskolens og vor egen Fysikklasses forenede Kræfter. Ogsaa det ikke-tekniske klaredes, saaledes at Forhaandsnervøsitetten viste sig overflødig. Indholdet rejste bagefter i ROSTRA en rask Diskussion om Eksistentialisme og Sartre.

Ved Juleafslutningen talte Pastor Kjelstrup, Everdrup, og Aftenen formede sig helt igennem festligt. Ved Sammenkomsten efter Juleferien talte som sædvanligt undertegnede.

De næste Par Maaneder prægedes i høj Grad af Kulden, der tærede slemt paa vore ellers normalt store Brændselsbeholdninger. Ud fra Betragtningen, at det er bedre at halvfryse to Maaneder end at have det varmt i een Maaned og hundefryse i een, satte vi Temperaturen ned til 10 Grader og fyrede delvis med Halm. Det var en Overgang at vænne sig til, men man vænnede sig til den. Og Skolen er Eleverne meget taknemmelig for den taalmodige Maade, det hele blev taget paa. Det var fælles Skade. I Byen var der adskillige Værelser, hvor der slet ingen Varme var, saa med vore 10 Grader op paa Dagen var vi ikke dem, der var værst farne.

En Virkning havde vi frygtet for, nemlig at Læsningen vilde lide stærkt under Kulden. Har den gjort det, blev Følgerne afværgede med stor Energi senere. I hvert Fald bestod alle 32, der indstilledes til Eksamen, og bestod med Resultater, vi ikke skammer os over, naturligvis især ikke over Uffes Udmærkelse.

En enkelt Episode fra Eksamen fortjener at drages frem. »Sorø Amtstidende« Beretning om den gik i Agurketidens Landets Presse rundt. Her er den:

Klokken 9,30 i Dag stod en lyshaaret bebrillet ung Mand med det hvide færøske Flag i Knaphullet paa Slagelse Jernbanestations Perron. Det var en af Eleverne fra Høng Gymnasium, Vilmar Joensen fra Færøerne, der skulde op til Eksamen i det afsluttende Fag for matematiske Studenter — paa Slagelse Jernbanestation!

De senere Aars Slagelse-ture til arbejdsløse Musikers paaskønnede Koncerter er holdt op, vistnok af Mangel paa arbejdsløse Musikere. Selvom Bortfaldsgrunden er glædelig, vil vi savne disse Ture. Turen til Sukkerfabriken i Gørlev er bortfaldet af lignende Grund. Fabriken kunde ikke afse Mandskab nok til at vise besøgende rundt. Derfor stoppede disse Besøg.

SPORT OG GYMNASTIK har været drevet i samme beskedne Omfang som sidst, saaledes at Badminton og Hjemmeværnsøvelser trives bedst.

MØDER udover »Erانيا« har der som sædvanlig været en Del af, baade her og i Byen, med mere eller mindre Tilslutning fra Elevernes Side. Vi er atter i Aar Højskolen Tak skyldig for Lettelser i Adgangen til dens Møderækker.

BESØG af Tilsynsførende var i Fjor kun faa. Lektor C. C. Andersen inspicerede Matema-

Sammen med Forstander Monrad, Høng Gymnasium, og Læreren, der skulde eksaminere, cand. mag. Esman Eriksen, ventede han paa Københavneretog, der skulde bringe to Censorer fra København, Rektor C. C. Andersen, Gentofte, og Lektor Juul, Gentofte. De to Censorer var gaaet ind paa det usædvanlige — det er sikkert første Gang, det er sket i Danmark — at foretage en Eksamination mellem to Tog, for at den unge Mand kunde komme med første Baad til England og derfra videre til Færøerne. Studenterne paa Høng bliver først færdige i Morgen, men hvis Vilmar skulde vente herpaa, vilde det betyde, at han ikke kunde komme til Færøerne før om en Maaned, da det er meget vanskeligt at faa Skibsplads.

— Jeg har meget mere Rejsefeber end Eksamensfeber, sagde Vilmar Joensen til os, mens han ventede paa det forsinkede Tog med Censorerne. W. F. A. (Verdens Venskabs Ligaen) giver mig gratis Rejse til England. Derfor maa jeg afsted sammen med det Udvekslingshold, der skal rejse i Dag. Jeg skal være i England i 14 Dage, og saa skal jeg hjem med en Fisketrawler. Jeg har ikke været hjemme i to Aar. Til September skal jeg tilbage til Danmark, til København og læse til cand. polit.

GAAR DET? Saa kom Toget. Klokken var 10 Minutter i 10. Vilmar Joensens Tog gik 10 Minutter over 10. Kunde han blive Student paa 20 Minutter?

Man ilede alle over i Jernbanerestaurantens Baglokale og satte sig til — ikke det grønne Bord — men et af Restaurationsbordene med hvid Dug. Inden man havde sat sig ned, var Spørgsmaalene stillede, og Vilmar Joensens Talestrøm gik over Stok og Sten. Man tabte Vejret af at høre paa Spørgsmaal og Svar. Luften svirrede med matematiske Udtryk, Togene buldrede udenfor, en af Kammeraterne fra Høng listede ind med Vilmars Overfrakke, som han havde glemt i Høng. Studenterhuen blev lagt parat i Hovedrestaurationsen. Højtaleren meldte »Tog til Næstved«, Vilmars x'er og Total blev skrevet med Lynets Hast. En af Censorerne greb Blyanten og sagde »Lad mig! Deres Tal fylder alt for meget. Der er jo ikke Plads nok paa Papiret. — Det maa være Nervøsiteten.« »Person tog til Korsør« (Vilmars Tog), lød det i Højtaleren. Censorerne var uanfægtede.

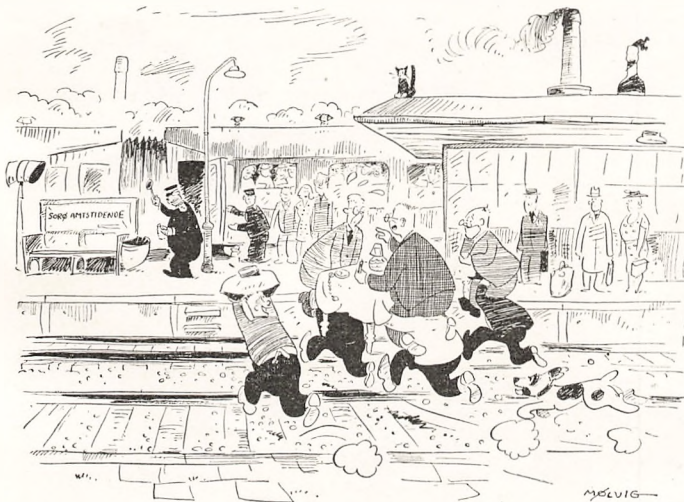
— Nu er der et halvt Minut til Toget gaar! afbrød Læreren sig selv. — Hvad siger De? fløj de hidtil saa rolige Censorer op. Det vidste vi ikke. Vi har hørt nok! — Vilmar fløj ud af Døren, snuppede Studenterhuen paa Bordet udenfor, glemte sin Overfrakke igen, styrtede uden at se til højre eller venstre hen over Sporene til det dampende Tog med Kammerater, Pressefotografer og Journalister efter sig. Jernbanefolkene maabede. — Hvad i Alverden bilder De Dem ind, gaabte de. »De havde fortjent at blive kørt til Plukfisk alle sammen!« De kunde jo heller ikke vide, at vi allesammen var

saa ophidsede, at vi tog det som en Selvfølge, at vi kunde gøre, hvad det skulde være.

KARAKTEREN REGNET UD PAA MARGARINEKASSE! Forstander Monrad kom til Syne paa den anden Side af Sporene. »mg÷«, raabte han til Studenten, der allerede havde Foden paa Trinbrættet. Paa en Margarinekasse, der stod paa Perronen, blev Gennemsnitskarakteren regnet ud — 12,80 lød det fra den anden Side af Perronen.

Vilmar sprang i Vejret inde i Toget, lænede sig ud af Vinduet og ugledede overgivent rundt i Haaret paa Kammeraten, der stod udenfor.

— Jeg naaede det! jublede han lykkelig og rød i Hovedet, mens Toget gled bort fra Perronen. THYRA.

Vilmar eksamineres paa Slagelse Banegaard.

Afslutningsfesten prægedes af en lang Række Taler af og for dem, der drog bort, altsaa Studenterne og Hr. Ingwersen. Foruden af Forstanderen taltes der af baade Lærere, Elever og Forældre. Uffe Hansen og Bodil Valentin Jørgensen kunde med god Samvittighed modtage Bøgræmier fra henholdsvis Skolen og Norden.

Efter Sommerferiens førmtalte Forandringer og Reparationer ude og inde stod alt parat til at modtage de mange nye Elever, og snart kom Elevmødet. Særlig meget havde vi gjort ud af at faa samlet 10- og 25-Aarsjubilæerne. De første svigtede, men de sidste mødte 11 af 12 ialt. Paa Forhaand var vi fra Skolens Side noget spændt paa, om der nu var noget, der forenede os. Vi kendte dem jo ikke, og det var saa længe siden, at de havde været her. Men vi havde ikke været sammen lang Tid, før vi virkelig fandt sammen. Det var i hvert Fald vor Fornemmelse. Andetsteds i denne Aarbog fortæller en af Deltagerne om sine Indtryk af Dagene.

Iøvrigt var Tilslutningen til Mødet rekordagtig. Lørdag Aften var der proppet ind i Lokalerne alt, hvad der overhovedet kunde presses ind. Undertegnede talte om England med den Baggrund, at vi i Sommerferien havde haft en Flok derovre paa en yderst vellykket W.F.A.-Tur. Saadanne gaves nemlig ogsaa. Efter Søndag Formiddags Sportskampe talte Forstander Dolleris om Eftermiddagen paa Husmandsskolen om Ungdom og Ungdomssind. Derefter spillede Lærerkrafter fra Real- og Husmandsskole Selma Lagerlöfs »Husmandstøsen« paa Højskolens Plæne. Aftenen sluttede med Dans i Hotellets Sal. Det var det bedst besøgt Elevmøde i hvert Fald siden 1939. De heldige Virkninger af Elevforeningen begynder at vise sig ogsaa paa dette Omraade.

For os, der skal arrangere og skaffe Mad til mange ekstra i disse Par Dage, er det et stort Slid, men det bærer sin fulde Løn ved det store Fremmøde og de mange venlige Nik og Haandtryk, man faar.

Studenter 1947.

Dermed er Ringen sluttet og Aarets Begivenheder mindet. Som sagt — indadtil et godt og roligt Arbejdsaar med fortsatte Forberedelser til den store Udvidelse, et Aar hvis vigtigste Begivenhed var Visheden om den afgørende, kommende Forandring i Forholdet til Myndighederne. Den vil faa lige Betydning for Elever, Lærere og Skole.

Efter adskillige Aar med stigende Bekymring for Studenterkursernes Skæbne i Almindelighed og Høngs i Særdeleshed tør jeg derfor nu trods nogen Ængstelse for Detaljer i det nye alligevel med Fortrøstning se Fremtiden i Møde og takke alle gamle Elever for venlige Hilsner siden sidst. Jeg tager dem som en Hilsen til Skolen selv og som en Tak for Skoletiden. Og af Hjertet ønsker vi alle Høngsamfundet »Erانيا«s Medlemmer en rigtig Glædelig Jul og et Lykkelig Nytaar.

— sjung om studentens lykkelige dag!

Deres

A. T. OG J. H. MONRAD.

Til Medlemmerne!

I DET AAR, som er forløbet siden sidste Aarsskrift udkom, er Foreningens Stilling blevet yderligere konsolideret. Ganske vist slutter Regnskabet med et Underskud paa et lille Hundrede Kroner; men til Gengæld er der store Kontingentrestancer! Jeg benytter derfor Anledningen til at bede de efterladende Betalere om at indhente det forsømte. Ved Generalforsamlingen i Sommer var der en Del Stemning for at klare Underskudet ved en Kontingentforhøjelse; men Bestyrelsen holdt igen. Vi vil prøve at administrere med det nuværende Kontingent, for at saa mange som muligt kan faa Raad til at være Medlemmer. Derimod hilste vi med Glæde et andet Forslag, som Generalforsamlingen vedtog: **Tegning af livsvarige Medlemmer mod et Kontingent af 100 Kr. een Gang for alle;** og flere af de tilstedeværende indmeldte sig straks paa denne Maade. Vi haaber, at mange følger deres Eksempel. Det er ikke Mening, disse Beløb skal bruges til Dækning af Driftsomkostningerne; men vi vil søge at finde Anvendelse for dem til Realisation af vore videregaaende Formaal.

I Efteraarferien sidste Aar holdt vi en Fest i de daværende Weinox' Lokaler i København. Da mange var forhindret i at deltage netop paa Grund af Ferien, afholdes **Sammenkomsten denne Gang Fastelavns-lørdag, Lørdag den 7. Februar 1948.** Forhaabentlig bliver der stor Tilslutning. Vi har sikret os hyggelige Lokaler i »Danmarkshjemmet« i Palægade. Nærmere ved Brevkort.

Som man vil have bemærket, fremtræder nærværende Aarsskrift mere beskedent end det i Fjor. Aarsagen er Papirrestriktionerne. Trykkeriet kan ikke skaffe Papir, og da Stofmængden er steget, har vi maattet sætte Artiklerne med mindre og mere sammentrængt Skrift. Saa snart Forholdene gør det muligt, skal vi vende tilbage til et finere Udstyr af Skriftet.

Til Slut sender jeg paa Bestyrelsens og egne Vegne en venlig Hilsen til alle Aarsskriftets Læsere i Haab om, at alle vil medvirke til at øge Foreningens Medlemstal.

Slagelse i November 1947.

Hans Bagge.

Gennem Belgien til Frankrig

I Sommer var cand. mag. Frk. *Pihl* fem Uger i Paris som Oversætter for sin Broder, Lektor *M. Pihl*, der skulde undersøge den store, danske Videnskabsmand *Ole Rømers* Virksomhed ved det franske Akademi i 1670'erne og 80'erne.

Efter et Døgn's Rejse gennem et krigshærgtet og trist Tyskland naaedes den tysk-belgiske Grænse.

Da vi om aftenen kørte ind i Belgien, var det, som om vi kom ind i en helt anden verden. Oplyste byer, muntre og livligt gestikulerende mennesker. Allerede fra Køl'n havde vi faaet rejseselskab med en livlig, tyk belgisk kone; hun havde før krigen sammen med sin mand haft en flodpram, og hun kendte en mængde af Frankrigs og Tysklands floder, men under krigen var deres baad blevet beslaglagt af Tyskerne, og hun havde maattet foretage flere rejser til Tyskland for at faa den tilbage, fortalte hun. Til trods for et meget ringe kendskab til Danmark, der, saa vidt jeg kunde forstaa, blev blandet sammen med Råndstaterne, var hun meget interesseret i at høre, hvordan det var gaaet os under og efter krigen, og hun fortalte til gengæld navnlig om, hvor godt det stod til i Belgien nu. Hun talte en pudsig blanding af fransk og flamsk, men kunde kun skrive paa fransk.

Det var en straalende sommermorgen, vi kørte ind paa Gare du Nord i Paris. Der var netop det lyse, lette skær over byen, som jeg havde glædet mig saa stærkt til at opleve igen. Den særlige belysning over Paris, der gør alle farver saa smukke og bevirker, at man altid ønsker sig tilbage dertil, naar man en gang har været der.

Vi boede den første tid i latinerkvarteret, lige i nærheden af *Sorbonne* og Akademiet: *l'Institut*. Vores hotel lød det storslaaede navn: *Grand Hôtel de l'Univers*. Men der var nu hverken noget „grand“ endsige „univers“ over det; det var hovedsagelig jævne Parisere, vi boede sammen med — studenter eller handlende, der havde deres arbejde i nærheden.

Vi naaede at se lidt af livet paa universitetet, der atter lukker paa Bastilledagen d. 14. Juli. Det er en oplevelse at se saa mange forskellige folkeslag repræsenteret: Arabere, Negere, Kinesere, Japanere. Og en glædelig oplevelse, at der ikke mærkedes til nogen racefordomme. Negre havde samme chancer for en uddannelse ved universitetet, som de franske studenter. Jeg hørte tilfældigt, at der skulde udnævnes en professor ved det medicinske fakultet, og at en neger var blandt ansøgerne og sandsynligvis vilde komme i betragtning. Jeg ved dog ikke, hvad resultatet blev.

Ret hurtigt maatte jeg i gang med mit oversætterarbejde paa *l'Académie des Sciences*. Jeg fik udleveret registre fra den periode, Ole Rømer opholdt sig i Paris 1672—80. Rømer blev medlem af det franske akademi, der var oprettet paa initiativ af Ludvig XIV's minister, *Colbert*. Akademiet holdt møder hver onsdag og lørdag, og en beretning om mødets forløb og de videnskabelige resultater, man naaede, blev ført til protokols, prentet med sirlig skrift af akademiets sekretær. Der var ogsaa afskrifter af afhandlinger af akademiets medlemmer, og jeg fandt flere af Ole Rømers arbejder, skrevet paa latin. Det var mig en sorg, at jeg ikke forstod saa meget af den videnskabelige side af Rømers arbejde, men jeg fik alligevel et indtryk af hans uhyre ompspændende aktivitet. Sindrige apparater til anskueliggørelse af astronomiske fænomener, hans medvirken i anlægget af springvandene i Versailles, hans lærergerning for Dauphin'en. Og jeg fik et indtryk af den store forskerglæde og det smukke samarbejde, der har været mellem akademiets medlemmer.

Det franske akademi ligger lige ved *Pont Neuf*, den smukkeste af alle seinebroerne. Det var dejligt at gaa derhen efter endt arbejde, eller at kigge i bogkasserne ved kajerne. Forøvrigt kunde jeg ikke finde sjældne bøger eller, som man kunde tidligere, særlig billige udgaver af klassiske værker. Jeg havde det indtryk, at bogkasserne opretholdtes for traditionens og turisternes skyld. Men det vrimlede med nye bøger hos boghandlerne, der hyppigt samtidig var forlag. Alverdens emner behandledes; man fik ikke just noget

indtryk af papirmangel. Ofte var der bøger om aktuelle, sælsomme emner, astrologi o. l. Dette sidste maa vel for en stor del tilskrives efterkrigstiden. Jeg haaber, det ikke er rigtigt, hvad en Franskmand fortalte, at Frankrig ikke længere er et rationalistisk land.

Naar jeg tænker tilbage paa mit ophold i sommer, kan jeg ikke huske en eneste kølig regnvejrsdag. Solen bagte, undertiden lidt ubarmhertigt, hver dag. Men den langvarige tørke var vist ikke saa katastrofal for Frankrig; man regnede med en usædvanlig fin vinhøst. Frugt var ikke saa forfærdelig dyr, vi spiste en mængde, navnlig vindruer. Ellers var alle fødevarer meget dyre i Paris; det var næsten umuligt at spise sig mæt ude under 8—10 kr. Vi lærte hurtigt at gøre vore indkøb selv og spise hjemme. Jeg savnede det dejlige, hvide franskbrød, som man tidligere fik saa rigeligt af; brødet havde samme form som tidligere, langt og slankt, men det var fremstillet af majs, var helt gult, klægt til at begynde med, men blev ret hurtigt stenhaardt. Dog syntes jeg ikke, det var saa forfærdeligt at spise, som Pariserne mente; de paastod, at overdreven nydelse af det vilde medføre alle mulige uhyggelige sygdomme, og de var iøvrigt forvisset om, at bønderne havde masser af hvede.

Da temperaturen steg til 37—38 grader, var der ikke længere saa behageligt paa Grand Hôtel de l'Univers, og vi blev meget glade, da vi fik tilbud om at flytte ind i en villa, der laa lidt uden for byen, i *Bellevue*. Bellevue ligger højt og svarer til sit navn, der var en yndig udsigt over Seinen.

Derude var det noget lettere at indrette sig med indkøb af madvarer. Som noget ganske enestaaende kunde vi hente $\frac{1}{2}$ l mælk hver dag i en gaard, og smør kunde vi købe paa torvet til en nogenlunde rimelig sortbørspris. — Strejkeuroligheder trak det ofte op til, mens vi var i Paris, men vi kom heldigvis ikke ud for nogen. Ved posthuse og banker var der ofte kø'er, fordi der ustandselig gik rygter om, at de vilde blive lukket. I lang tid var aviserne iøvrigt stærkt optaget af den store sportspræstation: Frankrig rundt paa cykle, le Tour de France. Jeg kan ikke huske navnet paa vinderen; han benævntes altid le maillot jaune, „den gule Bluse“; jeg kunde i begyndelsen ikke forstaa, hvad det var for en gul bluse, folk altid talte om i métroen.

De sidste par dage i Bellevue laante jeg en cykle og fik tid til at gøre et par udflugter til Paris forstæder. Jeg vilde gerne have haft raad og tid til at komme endnu længere omkring. — Jeg synes, at jeg nu kender Paris og Pariserne en lille smule, og har i hvert fald dobbelt glæde af at læse om dem, for eksempel hos *Anatole France*, *Duhamel* og *Jules Romains*. Men naar jeg næste gang kommer til Frankrig, vil jeg gerne se provinsbyerne og landet.

ELLEN PIHL.

Hr. Ingwersen

Fra „Erania“s Dagbog

9. November 1946: Paa Programmet for denne Aften stod en Diskussion om det gamle, men stadig lige aktuelle Spørgsmaal — „Danmarks Forsvar“. Efter at *Bønneløkke* (Aargang 45) var blevet valgt til Dirigent, fik *Knud Jensen* (Aargang 44) Ordet for at indlede. Denne Opgave skilte han sig ualmindelig godt fra, — ikke mindst fordi han selv tog en Stilling til Spørgsmaalet og udførligt begrundede sit Standpunkt. Da Diskussionen blev givet fri, var der i Begyndelsen ikke særlig Tilslutning til denne. Man savnede noget af den „KU“-Aand, der ellers daglig behersker Skolen — især da ved Postuddelingen om Morgen. Efter Kaffen blev imidlertid lidt mere Liv over Feltet, idet *Bønneløkke* kom med et Indlæg i den helt høje Stil med Opremsning af et Utal af Filosoffer. Det meste gik ganske vist over Hovedet paa de fleste af os andre dødelige, men det gav dog Stødet til ivrige Raab og stærke Replikskifter. — Resultatet blev, at da Uffe sluttede af ved 11-Tiden, var det med alles Bifald, at han takkede Indlederen og de øvrige Diskussionsdeltagere for en god Aften.

23. November: Alle Tidens bedste Aften. Efter mange og lange Forhandlinger var det endelig lykkedes at faa Skuespiller ved Det kgl. Teater *Preben Neergaard* til Høng for at læse op. Oplæsningen, der omfattede Stykker af Holberg, Mark Twain, Wessel, Soya m. fl., foregik paa en saadan straalende Maade, at samtlige tilstedeværende laa for P. N.s Fødder og jublede, som der vist aldrig er jublet før i „ERANIA“. Stemningen, der under hele Oplæsningen havde været Højdepunktet nær, steg om muligt endnu et Par Grader, da det blev bekendtgjort „Læsestuebal til Kl. 11,30“. *Preben Neergaard* viste under Ballet glimrende Evner baade som Pianist og Visesanger, og da han ved Lukketid sluttede af med „*Katinka, Katinka*“, var der Enighed om, at en saa interessant Aften skal man lede længe efter. — Den eneste Hage ved Sagen var, at P. N. med sit Honorar næsten tømte „ERANIA“s Kasse.

30. November: *Klassekonkurrence*. Som Dommerkomité virkede Hr. *Monrad*, Hr. og Fru *Nørreslet* samt Frk. *Humlum*. Hver Klasse havde faaet tildelt 25 Minutter, som de skulde underholde i. Med en enkelt Undtagelse havde alle Klasserne kunnet udfylde Tiden med til Dels gode og underholdende Ting. Bedst var II m.s Program, der da ogsaa blev belønnet med Første-Præmien. Selve deres Program var et langt Nummer, i hvilket vi saa alle Lærerne afslørede i deres Egenskaber som Lærere og saa, hvordan de vilde virke som Elever. Vild Jubel vakte især Romme som Frk. Pihl og Nord som Esman. — Alt i alt en vellykket Aften.

7. December: I et klart opbygget Foredrag belyste Forstander *Monrad* denne Aften en Række aktuelle Problemer, der knytter sig til *Tyskland og dets Fremtid*. Hr. *Monrad* kom især ind paa de fire Besættelsesmagters Problemer og berørte ogsaa det sydslesvigske Spørgsmaal — baade set ud fra et tysk, dansk og engelsk Synspunkt. I en efterfølgende Diskussion og Spørgetime deltog, til Dels paa Grund af Førsteklassernes totale Passivitet, kun en 4—5 Stykker. Diskussionen naaede derfor ikke de store Højder, men set som Helhed blev Aftenen saa god og lærerig, at det ingen Skade vil være med flere af lignende Art.

14. December: Aarets vel nok største Begivenhed *Julekomedien* med efterfølgende Bal fandt Sted den 14. Dec. Aftenen begyndte med, at Forstander *Monrad* bød den tætpakkede Sal velkommen. Derefter fulgte Opførelsen af *Kjeld Abells* Skuespil: „*Anna Sophie Hedvig*“. Det var et stort og krævende Skuespil, men det skal siges til de oprædendes Ros, at de uden Undtagelse skilte sig godt fra deres Hverv. Skal nogen fremhæves fremfor andre, bliver det *Else Lykkeskov*, der paa en betagende Maade havde levet sig ind i Titelrollen. Ogsaa *Wasmaier*, *Boisen Møller* og *Kousgaard* var fuldt paa Højde med Situationen. — Som Orientering for Publikum havde Hr. *Nørreslet*, der igen i Aar med stor Dygtighed havde forestaaet Instruksen, skrevet et udmærket lille Stykke

om bl. a. Tidsbaggrunden for Stykket. Takket være dette har sikkert Hovedparten forstaaet at vurdere det vanskelige Stykke rigtigt.

Efter at det bragende Bifald, der efterfulgte Forestillingen, havde lagt sig, gik vi hjem paa Gymnasiet for at drikke Kaffe. Her takkede Forstander Monrad Hr. Nørreslet for det store Arbejde denne som Instruktør havde nedlagt i Stykket. Fra „ERANIA“s Side takkede Formanden, *Uffe Hansen*, ligeledes Hr. Nørreslet og overrakte ham paa Elevernes Vegne en Bog. Efter at Boisen Møller paa Skuespillernes Vegne havde udtalt en Tak til forskellige Sider, fortsattes Festen med Bal paa Hotellet. Ved Midnatstid blev der sluttet af, og vi gik hjem med en Følelse af, at en fuldt ud vellykket Aften var lagt bag.

16. December: Generalforsamling. Efter en spændende Kamp mellem de tre Formandskandidater: *Boisen Møller*, *Kolstrup* og *Jørgen Samson* blev sidstnævnte valgt. Den øvrige Bestyrelse kom til at bestaa af: *Else Lykkeskov*, Næstformand, *Ebbe Brandstrup*, Kasserer, *Kolstrup*, Administrator, samt *Boisen Møller*, Ordensmester.

20. December: Juleafslutning. Spisestuen var til denne Lejlighed nydeligt pyntet med Gran. Heller ikke et Juletræ manglede. Efter at Pastor *Kelstrup* paa en gribende Maade havde holdt en Juletale til os, samledes vi om de rigt forsynede Kaffeborde. Vor Julestemning forøgedes yderligere, da Hr. *Nørreslet* m. fl. læste forskellige Julehistorier. Længere ud paa Aftenen var der Hvem-ved-hvad-Konkurrence samt amerikansk Lotteri, ved hvilket flere vandt sig en gratis Hjemrejse. Endelig var der igen i Aar Uddeling af Høngsamfundets interessante Aarsskrift. Med en Julesang sluttede den hyggelige Aften.

11. Januar 1947: Over denne Aften, der var viet til *Interesseaften*, hvilede der i Begyndelsen en noget mat Stemning. Forskellige Elever fortalte paa en mere eller mindre levende Maade om deres Fritidsinteresser. Man hørte om alt — lige fra Boksning (*Wester*) og Gymnastik (*Bidstrup*) til Jagt, Litteratur og Frimærker. Aftenen sluttede med en kort Svingom i Læsestuen.

18. Januar: Igen i Aar har Skolen haft Besøg af den finske Rejselektor, Lektor *Bergh* fra Helsingfors. Lektor *Bergh* talte om Eftermiddagen om det finske National-Epos *Kalevala* og causerede om Aftenen om Finlands Historie og Geografi. Efter Kaffebordet var der Lejlighed til at stille Spørgsmaal om den aktuelle Situation i Finland. Lektor *Berg*, som allerede en Del kendte fra sidste Aar, fornyede sin ubetingede Sukces paa Skolen, og vi er mange, der vil huske ham som en fin og stor Repræsentant for sit Land, vort Broderland.

25. Januar: Et udvalgt *Hvem-ved-hvad-Hold* fra *Slagelse Gymnasium* gæstede denne Aften „ERANIA“. Resultatet af den haarde Dyst mellem vore seks og de seks Slagelseanere blev (naturligvis!!), at førstnævnte sejrede. Efter Kaffen skulde vi have set det verdensberømte Tankelæserapparat i Funktion, men da det øjensynlig ikke var naaet frem til Høng i rette Tid, maatte vi „nøjes“ med Hr. Nørreslets Oplæsning af sine og Maglekilde-Petersens berømte Sjællænderhistorier. En god „Skærsild“ satte Punktum for den interessante Aften.

8. Februar: Ekstraordinær Generalforsamling om Eftermiddagen. Paa Dagsordenen stod den ene Ting: „ERANIA“s Økonomi. Efter en meget livlig Debat (mellem *Vilmar* og *Esman*) bl. a. om det noksom bekendte Aarsskriftsspørgsmaal, blev man til Slut enige om et Ekstrakontingent til „ERANIA“ paa 2 Kr. Et Forslag fra *Wiknold* om, at vi i Stedet for at danse til Grammofon til Fastelavnsfesten, skulde forsøge at faa *Duke Ellington* herover — hvis han vilde komme for 125 Kr. — blev enstemmigt vedtaget.

Lørdag Aften var helliget *World-Friendship-Association*. Hr. *Dybkilde* fra W.F.A. holdt et Foredrag, i hvilket han gav Oplysninger om Forbundets Formaal, Organisation m. m. Som Afslutning paa Aftenen viste Hr. *Dybkilde* Filmen „Europa retter Ryggen“, der i realistiske Billeder gav et Indtryk af, hvilke store Problemer, der knytter sig til Europas Genopbygning.

22. Februar: Vintersæsonens store Begivenhed, *Fastelavnsmiddagen*, løb denne Aften af Stabelen. Spisestuen og Læsestuen var i den Grad pyntet — med kulørte Lamper, Tegninger o. s. v. — at de var ganske ukendelige, da de Elever, der havde fulgt Opfordringen til at klæde sig ud, Kl. 20 marcherede ind. Alt i alt var Stemningen hele Aftenen igennem ganske upaaklagelig. Da Festen ved Midnatstid sluttede af med Dessert, var alle da ogsaa enige om, at det havde været en storartet Aften.

8. Marts: „*Livet i Flygtningelejrene*“ var Titlen paa det Foredrag og de Lysbilleder, som den kirkelige Leder i Flygtningelejren paa Kløvermarken, Pastor *Poulsen*, denne Aften underholdt „ERANIA“ med. Den yderst interessante Aften havde imidlertid — paa Grund af 2. Klassernes Martsprøve — ikke den Tilslutning, som den fortjente.

28. Marts: *Foraarsgeneralforsamlingen* manglede — som sidste Aar — den rigtige Generalforsamlingsstemning. Til ny Formand blev *Johs. Lund Pedersen* valgt. Den øvrige Bestyrelse kom til at bestaa af: Næstformand: *Arne Espensen*, Kasserer: *Peter Hjorth*, Administrator: *Niels Ove Lundby*, samt Ordensmester: *Kaj Petersen*. Til ny ROSTRA-Redaktion blev valgt: *Kaj Andersen* (Chefredaktør), *Henrik Berg*, *Birgit Arevad* og *Gunnar Petersen*,

5. April: Sekretær i *Kristelig dansk Gymnasiastbevægelse*, Frk. *Grethe Bondesen* indledte denne Aften en Diskussion om Emnet: „Kan man være et godt Menneske uden at være Kristen?“ Efter at Indlederen i sit Foredrag tildels havde besvaret Emne-Spørgsmaalet bekræftende, blev Ordet givet fri. Takket være Hr. Monrads Indgriben lykkedes det at faa en omend noget mat Diskussion i Gang.

3. Maj: Kontingentet forhøjes paa *ekstraordinær Generalforsamling* til 3 Kr. pr. Sæson.

23. August: Traditionen tro foretog hele Skolen paa denne, den første Lørdag i det nye Skoleaar, *Gaaturen til Tissø* i straalende Vejr. Ved Hjemkomsten stod Chokoladebordet dækket. Efter den haardt tiltrængte „Mavestyrkning“ redegjorde „ERANIA“s Formand overfor de nye Elever for forskelligt „ERANIA“ vedrørende, og Hr. *Nørreslet* forelagde til Slut en Plan vedrørende Oprettelse af en Læsekrede paa Skolen. Efter Stemningen at dømme var Formaålet med denne Aften, at ryste de nye og de gamle sammen, tilfulde naaet.

30.—31. August: Elevstævnet. Angaaende Referat: se foregaaende Artikel samt efterfølgende „Elevforeningen“.

6. September: Foredrag om *Norden*. Hr. *Paul Melgaard* fra Foreningen *Norden* havde med ganske kort Varsel lovet at komme ud til os for at tale om aktuelle Tanker om det nordiske Samarbejde. Efter Foredraget, der ikke bragte noget væsentligt nyt frem, var der Lejlighed til at stille Spørgsmaal. Da kun faa benyttede sig af dette, maa man betegne Aftenen som noget mat.

13. September: „ERANIA“ inviteret med paa Husmandsskolen til *Efteraarsmode*. Desværre, maa man sige, var der imidlertid alt for faa, der efterkom Indbydelsen. Dette Møde fortjener langt større Tilslutning fra „ERANIA“s Medlemmers Side til næste Aar.

20. September: Vi forsøgte noget nyt: *Midnatskarbaret* i Biografen. Efter den sidste Forestillings Ophør Kl. 23,00 erobrede vi Biografen. Den første Times Tid vekslede Programmet med Musik, Tegnefilm, Oplæsning og Sang. Stor Lykke gjorde især: „Sangen om Esman“ foredraget af *Borchersen*. Underholdningsprogrammet efterfulgtes af en Filmspremiere. Dronning Victoria-Filmen: „Hendes Kongerige“ vistes for første Gang i Danmark. Da vi ved 2,30-Tiden sluttede af, var alle da ogsaa enige om, at Mage til vellykket Aften skal man lede længe efter.

3. Oktober: Det er ved at blive Tradition i „ERANIA“ med en aarlig *Fællestæsning*. Da denne Form for Underholdning hyder saa mange Fordele — i Form af bl. a. det store

Antal af Elever, der faar Lejlighed til aktivt at medvirke — var det ganske naturligt for os ogsaa i Aar at sætte en saadan paa Programmet. Under Hr. *Nørreslets* altid dygtige Ledelse foretoges saa Indstuderingen af *Henrik Ibsens* Skuespil: „*Kongsemnerne*“. Paa Trods af kort Indstuderingstid blev Forestillingen en ubetinget Sukces. Af gode Præstationer huskes især *Kaj Andersens* og *Borchersens*.

10. Oktober: Filmsaften. Red. *Mouritsen* beretter, illustreret af Tone- og Talefilmen AFRIKAS SKYGGER, om den hvide Races haardnakkede Kamp mod Tropesygdommene. Den ualmindelig fængslende og interessante Film vakte alle de tilstedeværendes Bifald. Som Ekstranummer vistest bl. a. en Tegnefilm og en farvestraalende Film fra Kunstmuseet i Washington.

15. Oktober: Generalforsamling. For en Gangs Skyld rigtig Generalforsamlingsstemning med Plakater og Agitation. Af de fem Formandskandidater blev *Johs. Lund Pedersen* valgt (Genvalg). Til den øvrige Bestyrelse blev nyvalgt: Næstformand: *Else Abildgaard*, Kasserer: *Jeppe Hagedorn*, Administrator: *Sandbjerg* og Ordensmester: *Borchersen*. ROSTRA-Redaktion: *Kaj Andersen*, *Schionning*, *Gunnar Petersen* og *Borchersen*.

28. Oktober: Paa Danmarks *Valgdag* arrangerede ERANIA sit eget Vælgermøde med efterfølgende Stemmeafgivning. Aftenen begyndte Kl. 20 med Valgtaler for de Konservative, Retsforbundet, Dansk Samling og Venstre. Efter at Ordet havde været frit, begyndte saa Stemmeafgivningen. Skolen var til denne Lejlighed inddelt i 2 Storkredse med hver 3 Opstillingskredse. Hver Opstillingskreds, der udgjordes af en Klasse, kæmpede om et Kredsmandat. Foruden de 6 Kredsmandater var der 2 Tillægsmandater. Resultatet blev: Liste A: 0 (Kredsm.) + 0 (Tillægsm.) (5 Stemmer), B: 0 + 0 (2 St.), C: 2 + 0 (18 St.), D: 4 + 0 (41 St.), E: 0 + 1 (8 St.), K: 0 + 0 (4 St.) og R: 0 + 1 (6 St.). Da Resultaterne fra Folketingsvalget begyndte at indløbe gennem Radioen, samlede de politisk interesserede omkring Højtaleren i Læsestuen for at lytte til og notere Stemmetal ned. For at de mindre interesserede ogsaa skulde faa noget ud af Aftenen, var hele Spisestuen stillet til deres Raadighed. Dansen gik saa lystigt her til Grammofon- og Klaverspil, kun afbrudt, naar man var henne i „Baren“ for at købe sig en Pølse eller Sodavand. Stemningen, der havde været ualmindelig god hele Aftenen, syntes ingen Skade at tage af, at det blev noget hen paa Morgenstunden, før de sidste Resultater indløb. I hvert Fald var der mange, der holdt ud lige til den „bitre“ Ende.

Kaster man til sidst Blikket tilbage over det forløbne Aar, tror jeg, at man med Rette kan betegne det som et godt Aar for „ERANIA“. Efter den mere eller mindre Dvale, som „ERANIA“ stort set befandt sig i under store Tidsrum af Besættelsen, er det nu, ligesom Foreningen er paa Vej opad igen. Om den store Fremgang, der allerede sporedes sidste Aar, kan man vist med rolig Samvittighed sige, at den er blevet fortsat i Aar. Et betegnende Træk for Aarets Begivenheder i „ERANIA“ er saaledes det stigende Tal af fremmede Kræfter, der har medvirket ved Lørdagsaftenerne. Nu kan der selvfølgelig diskuteres om, i hvor høj Grad man skal lade udenbys Kræfter træde i Stedet for Eleverne selv. Jeg vil mene, at det, for at „ERANIA“ skal være i Stand til fortsat at opfylde den vigtige Opgave at sørge for, at Foreningens Medlemmer stadigt har en Finger paa Tidens Puls, vil være nødvendigt med et ikke ringe Kontingent af udenbys Kræfter. Paa den anden Side skal en væsentlig Del af „ERANIA“s Styrke naturligt ligge deri, at Eleverne selv er parate til at yde en Indsats for Foreningen.

Hvis imidlertid disse to Underholdningsformer paa en harmonisk Maade supplerer hinanden, og hvis, hvad der er vigtigst, Kvaliteten af Underholdningerne bliver saa høj, at Mindet om Lørdagsaftenerne vil staa lysende i Erindringen, ja, saa er der ingen Tvivl om, at Eleverne paa Høng Studenterkursus ogsaa i Fremtiden vil fylke sig om „ERANIA“.

JOHANNES LUND PEDERSEN.

Fra – om – til gamle Kammerater

Takket være et udmærket Arbejde fra de fleste Aarsrepræsentanters Side har denne Rubrik været ved helt at sprænge de snævre Rammer. Vi er meget taknemmelige for *alle* Bidrag og for *ethvert* selvstændigt Initiativ, men de strenge Papirrestriktioner har tvunget os til ved Offentliggørelsen væsentligst at koncentrere os om 5-, 10-, 15-, 20- og 25-Aars-jubilæarerne. Men vi modtager som nævnt meget gerne alle Bidrag. For Fremtiden haaber vi at kunne bringe samtlige „Insendere“. Aarsrepræsentanterne vil man finde paa Om-slagetets anden Side.

Esman Eriksen.

NB. *Se endvidere Oplysninger i selve Medlemslisten.*

1921 Lektor Knud Moseholm, Fredericia, har først været Leder af Undervisningen ved Tysklandsbrigaden, men er nu blevet Rektor i Kolding.

1922 (Jubilæumsholdet): Alfred Fly havde under Studietiden i København megen Glæde af at spise paa »Jømsborg«, et kooperativt Studenterforetagende, startet 1900 af 3 Sønner fra Vallekilde Højskole. Det eksisterer endnu her i Lykkesholms Alle, i eget Hus. Et Aar efter Eksamen havde jeg en uforglemmelig Tur som Skibslæge paa Ø. K.s »Fionia« med »3 høje Prinsler højt fra Nord«. Naar jeg nu hygger mig med Kone og 4 Børn i det idylliske Kerteminde, er det morsomt at se Billeder fra Turen.

Peder Mortensen, Student 1922. Stud. teol. et Par Aar. Følte mig meget daarligt tilpas blandt Teologer. Syntes, de var selvglade, misundelige og meget lidt prægede af kristelig Ydmyghed. Syntes ikke, jeg var opkæftet nok til at tage Kampen op mod en saadan Hob. Blev Mediciner. Traf her en Mængde herlige Kammerater og gode Mennesker, Kristne, Hedninger og Jøder imellem hinanden. Blev cand. med. 1933, Hospitalspladser til 1937 og har siden praktiseret i Ø. Hvidbjerg pr. Redsted, Mors, samtidig med, at jeg driver et lille Husmandsbrug. Har Oprørs-aanden i Behold. Raser stadig mod »Dannelsen«, men haaber endnu paa at tilegne mig noget af det, Thorvald Larsen kalder Kultur. Bliver mere og mere tilbøjelig til at indrømme over for T. C. Nielsen, at vi skal søge de aandelige Værdier og passe paa, at vi ikke værdsætter de materielle for højt.

1923 Åge N. Fjalland blev cand. mag 1934 i Dansk og Tysk. Var derefter et Par Aar Lærer ved Børkop Realskole. Fra 1936 til 1941 Lærer ved Den internationale Højskole i Helsingør. Siden 1941 Adjunkt ved Helsingør Gymnasium. Han er gift og har tre Børn og bor i et lille Hus uden for Byen: Unnasvej 9.

Margot Jacobsen tog Skoleembedseksamen 1930 i Dansk og Tysk, blev i 1931 gift med Ingeniør, cand. polyt. Gustav Mortensen (Høng 1924). De har boet forskellige Steder: Struer, Fredericia, København og siden Nytaar i Aarhus. — Gustav laa syg et Par Aar, men er nu helt rask igen og har intet Møn af sin Sygdom. Han er glad for sit Arbejde og har en selvstændig Stilling inden for D.S.B. — De har tre Børn paa 13, 12 og 10 Aar. — De har det godt og glæder sig begge til at mødes med gamle Kammerater i Høng næste Sommer.

Deres Adresse er: Stadion Allé 26 4. S., Aarhus.

Aksel Jørgensen, født 1. December 1905, startede som Journalist allerede i 1923, var først 5 Aar i Holbæk, saa (efter Soldatertid paa Luftmarinestationen i København) et Par Aar i Randers, et halvt Aars Tid i Nykøbing Mors og 5 Aar i Nakskov. I Sommeren 1935 giftede han sig, forlod samtidig Venstrepressen og har siden 1936 arbejdet for den socialdemokratiske Presse, var i en halv Snes Aar Rigsdagsmedarbejder ved den socialdemokratiske Provinspresses Bureau i København (i sin Tid startet af Aakjær) og er nu ansat ved Social-Demokraten. Var i Sommeren 1945 paa Rejse som war-correspondent i Bayern og Frankrig, største Oplevelse paa Turen: Besøg i Hitlers Ørnerede. Adr.: Thyregodsvej 3, St. th., Valby.

Andreas Klausen var i Grønland i 15 Aar som Præst og Seminarielærer, vendte tilbage i 1945 og er nu Sognepræst i Utterslev. Han er gift og har to Dreng. Hans Adresse er: Nebbe-gaardsbakken 12, København Brh.

Gunnar L. Lannung, Vekselerer, cand. polit. Adresse: Trondhjemsgade 5, København Ø.

Thorvald Nielsen blev mag. art. i Religionshistorie 1934, Adjunkt ved Gl. Hellerup Gymnasium, fra 1937 Skolens Regnskabsfører, fra 1942 Faginspektør i Tysk ved Københavns kommunale Fortsættelseskursus. Han er gift og har flere Børn og bor Tirsbækvej 9, Vanløse.

Paula Nielsen blev 1931 gift med Læge Poul Schibbye. (Se Aarsskriftet 1945.)

Valdemar Nielsen var i flere Aar i Amerika, overtog ved Krigens Begyndelse sin Fødegård. Han lever i bedste Velgaaende, skriver han, og faar ogsaa Tid til at dyrke aandelige Interesser.

Gunnar Olsen tog Lærereksamen fra Vordingborg 1928, var saa Højskolelærer et Par Aar (Vallekilde, Brøderup), derefter Realskolelærer i Høng og i Nørre Aaby. Siden 1943 har han været Forstander for Glamsbjerg Fri- og Efterskole og Præliminærkursus (altsaa nok at rive i). »Det gaar godt, og vi befinder os godt her. Jeg blev gift 1934 og har to Børn, en Dreng paa 12 Aar og en Pige paa 6. Foruden Hjemliv og Skoleliv dyrker jeg ogsaa en Del Politik (Formand for Assens Amts radikale Venstre), og det giver jo særlig meget Arbejde p. t. Jeg er dog ingenlunde Partifanatiker, men kan ogsaa tale om andet end Politik.« »Ogsaa jeg mener, at vi saa vidt muligt bør mødes i Høng næste Aar.«

Arne Pedersen er cand. pharm. og triller Piller i et Apotek i Slagelse. Han befinder sig i Øjeblikket godt, skriver han, »men jeg er jo stadig et Problembarn, det er spændende at se, hvad jeg engang kan blive til«, Adr.: Torvegade 25 2. S., Slagelse.

Edith Rasmussen, se Nekrologen andetsteds i Aarsskriftet.

Aage Stevns har siden 1930 været Sognepræst til Vrensted-Tise i Vendsyssel. Han har et halvt Dusin Børn, er glad for sin Gerning og befinder sig godt blandt Vendelboerne.

Peter Tilgaard var indtil Sommeren 1947 Sognepræst til Grindeslev i Salling. Han har paa egen Haand studeret til Skoleembedseksamen i Tysk og Fransk og blev cand. mag. fra Aarhus Universitet 1944. Har siden August 1947 været Adjunkt ved Fredericia Gymnasium. Hans Privatadresse er: Prinsessegade 13, Fredericia.

1924 **Onni Kyster** (f. Svendsen) var ca. 8 Aar Telegrafist i Store nordiske Telegrafkompagni med Tjeneste i Glasgow og London. Efter Hjemkomsten først i Trediveerne prøvede han forskelligt, bl. a. Forsikringsvirksomhed og Journalistik. Kom kort efter ind ved Ugebladet Hjemmet som Redaktionssekretær og er siden Januar 1946 Redaktør af Tidsskriftet Det Bedste. Han har i dette Efteraar været paa Studierejse — pr. Fly — til Amerika. Adr.: Gutenberghus, Vognmagergade 11, København K.

Arne Melgaard var i flere Aar ansat ved Social-Demokraten, til sidst som Redaktør af Bladets Søndagsudgave »Hjemmets Søndag«. Derfra kom han over til Ugebladet Hjemmet, først som Redaktionssekretær og senere Medredaktør, siden 1945 som Hovedredaktør. — Han har i dette Efteraar været paa en Studierejse i Amerika. Adr. Gutenberghus, Vognmagergade 11, Kbh. K. **Gustav Mortensen**, cand. polyt., Ingeniør ved Statsbanerne, blev i 1931 gift med Margot Jacobsen (1923). De bor nu: Stadion Allé 26 4. S., Aarhus.

1925 **Aksel Andersen** fortæller, at han har haft den sædvanlige amerikanske Karriere: Tallerkenskriver, Handelsrejsende, Arbejdsmand, Opvarter, Arbejdsløs etc. Han arbejder nu i en Bank »The Marine Midland Trust Co.«, 120 Broadway, N. Y. C. Han er gift med en norsk Pige Nancy Fagerlie og har 2 Børn, Gorm (12 Aar) og Nancy (8 Aar). Gorm gaar i Skole i Danmark, Birkerød Stats-skole. Aksel Andersen har lige haft Besøg af Arne Melgaard, som har fortalt ham meget om Danmark og om gamle Venner; han har faaet mange Høng-Minder oprisket og glæder sig nu til at faa Aarsskriftet. Han sender sine venligste Hilsener og Tanker til alle sine gamle Venner. Hvis de nogensinde kommer til Verdens ny Centrum, da maa de ikke glemme at besøge ham. Adresse: 41—37, 70 St., Woodside, N.Y., U. S. A.

Aage Henriksen, Femø, Direktør for et Aktieselskab, der handler med Korn, Foderstoffer, Brændsel og Gødning. Gift og har 3 Børn, to Piger og en Dreng.

Kirstine Jespersen, f. Korsgaard, cand. phil. 1926, studerede Fransk i Grenoble og Paris 1927, gift 1928 med Forlagsboghandler Iver Jespersen. 4 Børn. Har oversat et Par Bøger. Formand for Kvindelig Læseforening.

Mogens Jørgensen, Veterinæreksamen 1931, forskellige Assistent- og Vikarstillinger til 1942, derefter overtaget Kredsyrlæge Kjeldbergs Praksis i Øster Jølby, Mors. Gift med Ragnhild Olesen, Datter af afd. Muremester Olesen, Ø. Jølby. Modtaget Jubilæumsfondens Prisbelønning for

- en Afhandling om Tuberkulinprøver. Medlem af Bestyrelsen for Thisted Amts Dyrslægeforening. Adr.: Ø. Jølby pr. Erslev.
- Neal Norland**, f. Njáll Sigurjonsson, studerede i to Aar ved Polyteknisk Læreanstalt i København, rejste til Amerika Vinteren 1928, blev amerikansk Borger 1935. Har en stor Del af Tiden arbejdet i Detroit og har siden 1933 arbejdet i Michigan Tool Co., Detroit. Har lige købt en Landejendom udenfor Byen og skal til at starte en Planteskole som Fritidsbeskæftigelse. Har været 2 Gange paa Besøg i Danmark. Gift med Rebekka Tvilling fra Strandby. Danmark. 2 Børn, en Pige paa 14 Aar og en Dreng paa 12 Aar. Han sender sine kærlige Hilsener til alle sine gamle Kammerater. Adresse: 21375 Telegraph, Detroit 19, Mich., U. S. A.
- Ove Hellmann Nøhr**, Lægeeksamen 1932, efter forskellige Vikariater Reservelæge paa Bøgenes Sygehus April 1932—Oktober 1934. Overtog derefter en Landpraksis i Grønbjerg (Ringkøbing). Formand for den lokale Sundhedskommission. Gift Juli 1930.
- Poul Petersen**, Thorshavn, Færøerne, cand. jur., Redaktør af »Dagbladet«, Thorshavn, Selvstyrets Organ. Leder af Ligningsdirektoratet, Næstformand i Færøernes Erhvervslaanefond, Medlem af Bestyrelsen i Færøernes Ulykkesforsikring og Færøernes Brandforsikring, Medlem af Færøernes Landsnævn (Færøernes Landsstyre), Medlem af Færøernes Lagting og dets Sekretær, Leder af Færøernes Priskontrolraad. Ugift.
- 1926 **Hans Chr. Nielsen** har taget Navneforandring til H. Chr. Ulvsager. Adr.: Horsekildevej 51, 4. Sal, Valby.
- 1927 Oplysningerne har udmærket sig — med et Par enkelte prisværdige Undtagelser — ved deres store Korthed:
- Edith Foldberg** er gift med Civilingeniør Johs. Røvsing.
- Gunnar Hansen**, cand. mag., ansat ved Dagbladet »København«.
- Kaj Billeschou-Hansen**: Juridisk Embedseksamen Sommeren 1935, Sagførerfuldmægtig i København 1935—36, i Maribo 1936—37, derefter Sekretær for Akkordudvalget for Maribo Amt, 1939 paany Sagførerfuldmægtig i Maribo, 1943 Sagførerbestalling, 1945 egen Forretning i Sækkjøbing. Gift 1939 med Havearkitekt Tonna, født Madsen. Har to Børn, en Dreng paa 7 Aar og en Pige paa 6 Aar.
- Axel Johansen** rejste til Canada i 1928.
- Anders Chr. Larsen**, Lærer i Nysted.
- Ejnar Vestergaard Larsen**, Læge i Frederikssund.
- Carl Mathiasen** har en Overgang været Politifuldmægtig i Slagelse.
- Johs. Røvsing**: Filosofikum i Aarhus 1930. Efter at have taget 1. Del af polyteknisk Eksamen 1929 tog han den praktiske Værksteduddannelse i Aarhus og benyttede samtidig Lejligheden til at tage Filosofikum. 2. Del (og sidste) af polyteknisk Eksamen 1933. 15. Febr. 1933 ansat ved Nordisk Elektricitets Selskab, København, hvor han siden 17. December 1938 har virket som Driftsingeniør. Gift 12. August 1933 med Edith Foldberg, som ogsaa er Student fra Høng 1927. 2 Børn.
- Erling Thiel**, Fuldmægtig, cand. jur., Hyltebjerg Allé 58, Vanløse.
- 1929 **Civilingeniør Holger Brændgaard**. Polyteknisk Kandidat 1936, samme Aar ansat hos F. I. Smidth & Co., København. Gift 1946 med Karen Marie Ejbye. Rejst til Indien Novbr. 1946 for at opføre Cementfabrik i Nærheden af Bombay.
- Civilingeniør Thorvald Christensen**. Polyteknisk Kandidat (Fabriksingeniør) 1935. Ansat ved A/S Sano 1935—36 og derefter i A/S Willhjelm og Sander (Fabrikation af Bryggerianlæg og Vandværker). Fra 1938 Medindehaver af Firmaet. Gift 1941 med Ruth Steendahl.
- Cand. mag. Thyra Jensen**. Skoleembedseksamen i Fransk og Engelsk 1936. Er ansat ved Dronninglund Realskole.
- Civilingeniør Axel Knudsen**. Polyteknisk Kandidat (Bygningsingeniør) 1938 og ansat samme Aar ved Aarhus Amts Vejvæsen. Gift 1940 med Karen Jørgensen. Ansat Dec. 1945 ved Geoteknisk Institut og som Lærer i Geoteknik ved Hærens Officersskole (1946).
- Fuldmægtig, cand. jur. Ellen Mortensen**. Juridisk Kandidat 1937. Efter en Rejse til Sydamerika ansat i Københavns Magistrats 3. Afd. og er nu Fuldmægtig samme Sted.
- 1930 **Hans Ludvig Kleiminger** er nu Politifuldmægtig i Helsingør. Han bor i Espegærde, Adr.: Tibberup pr. Humlebæk. Han interesserer sig stadig for Skiibe, som han studerer i Søfartsmuseet paa Kronborg.

1935 Edvard Nielsen er Præst i Veterslev ved Ringsted.

1937 Om Aase Andersen fortæller Grete Pleen, f. Petersen: Aase fik medicinsk Embedseksamen Sommeren 1945, havde Turnus paa Aarhus Amtssygehus, var senere en Tid paa Nyborg Sygehus og fra Januar til August i Aar Kandidat her i Sønderborg paa medicinsk Afdeling. Siden September har Aase haft Stilling under Dansk Røde Kors i Polen, for Øjeblikket i Sosnowiez i Nærheden af den czekoslovakiske Grænse, hvor hun leder en af Stationerne for Tuberkulosebekæmpelsen. Brevene fra Aase udtrykker stor Tilfredshed med Arbejdet og de mange interessante Oplevelser, hun er ude for. Hun maa paa een Gang fungere som Læge, Chauffør, Regnskabsfører og forhandle med de forskellige lokale Myndigheder angaaende Tilrettelæggelsen af de meget omfattende Undersøgelser. Det ser ogsaa ud til, at hun faar Tid til at foretage nogle Udflugter til meget smukke Bjergegne og stifte Bekendtskab med polske Kolleger i Omegnen.

Olav Aleksander Evensen har været ansat i 2—3 Aar ved Københavns Biblioteksvæsen, men er nu ansat som Kontorist paa S. E. A. S.; er forlovet.

Vagn Fredens skriver: Efter Studentereksamen søgte jeg praktisk, journalistisk Uddannelse, først paa Sorø Amtstidende, Slagelse, siden ved et Par andre Blade. Jeg kom 1943 tilbage til min vestsjællandske Hjemegn og til Sorø Amtstidende, hvor jeg nu er Redaktionssekretær. Er gift siden 1944 med Dagny Ørnsholt Jensen. Har to Dreng. Haaber, de vil være Journalister.

Mogens Furst, Reklamefotograf, Dunfeltsallé 1, Hellerup. Begyndte at læse Medicin, men opgav Studiet p. G. af Ferien. Er nu Reklamefotograf og ansat ved Dagbladet »Politiken«. Er ugift, men forlovet.

Asbjørn Grathe skriver: cand. jur. Januar 1944. Siden ansat i Justitsministeriet. Har ved Siden heraf haft forskellige Bibeskæftigelser: Sagførerfuldmægtig, Sekretær hos Statsadvokaten for København, Dommerfuldmægtig i Nordre Birk. Endvidere har jeg i et Par Aar været Sekretær i Teaterraadet. Fra 1. Okt. d. A. er jeg udstationeret (antagelig for ca. 2 Aar) som Dommerfuldmægtig i Svendborg. I Februar 1944 gift med Else Vibeke Keszler Hansen. 2 Børn, en Dreng paa 3 Aar og en Pige paa ½ Aar.

H. P. Hansen, Civilingeniør, Dorteavej 101, København, N.V. Kandidat i 1944. Ansat i Prisdirektoratet indtil 5. Juli 1947 og derefter i Telefonhuset. Gift siden 1945, ingen Børn.

Poul Henriksen, cand. theol. Blev i 1945 Hjelpepræst i Vissenbjerg paa Fyn. I Foraaret 1946 blev han syg og døde i April 1946; det var en Hjertesygdom; ligger begravet i Kølstrup, der var hans Fødesogn.

Tove Jacobsen er Lærerinde; ugift.

Erik Viggo Jensen er Prokurist i Faderens Virksomhed: Allerup ny Maskinfabrik, Odense. Vilhelm Colding Jensen, Læge, p. T. Middelfart Sygehus.

Arne Jørgensen, cand. polit.; Sekretær for Fredsvennernes Hjelpearbejde.

Johannes Kristian Jørgensen, stud. mag., Engelsk og Fransk; er færdig med Engelsk; har siden April i Aar studeret Fransk ved Sorbonne i Paris. Blev i Dec. 1944 arresteret af Tyskerne, sad først i Vestre, siden i Frøslev, kom til Sverige i Begyndelsen af Maj 1945; hjemme igen i Slutningen af Maj Maaned.

Wilfred Bitsch Krogstrup er Fodspecialist, vistnok i Aarhus.

Thorvald Møller Kristensen, cand. med.

Niclas Kunoy er Sekretær i Statens Ligningsdirektorat.

Peder Madsen, cand. polit., Sekretær i Udenrigsministeriet.

Grete Møller er gift med Politifuldmægtig Schønning, Banegaardsvej 2 C, Gentofte.

Gunhild Jepsen Nissen, cand. mag., har bl. a. arbejdet i Folkemaalsudvalget.

Kristian Olsen er død for 2 eller 3 Aar siden.

Grete Johanne Plessen har taget Navneforandring til: Pleen. Frk. Pleen fortæller selv: Jeg fik medicinsk Embedseksamen i Vinteren 1946; havde derefter Turnustjeneste paa Statshospitalet i Sønderborg i et Aar, og i de følgende 7 Mdr. har jeg stadig været i Sønderborg som Kandidat paa den gynækologisk-obstetriciske Afdeling. — Jeg har været overordentlig glad for denne Tid i Sønderborg. Gennem talrige kortere og længere Udflugter paa Fridage og i smaa Ferier har jeg lært denne meget smukke Egn at kende og er desuden paa disse Udflugter og gennem mit Arbejde kommet i Forbindelse med alle Dele af Befolkningen og har derigennem faaet en en større Forstaaelse og Interesse for denne Landsdels Historie og Mennesker og det sydsles-

- vigske Spørgsmaal. Det trænger sig jo langt mere brændende paa her end »oppe i Kongeriget«, eller »i det gamle Land«, som de indfødte udtrykker sig.
- Ellen Steffensen, Dommerfuldmægtig i Haderslev.
- Jens Chr. Weinreich, Mellemvangen 65, Brønshøj. Handelsvidenskabelig Eksamen i 1940. Har været ansat i forskellige Firmaer i København og Provinsen. Er lige hjemkommen fra et ½ Aars Ophold i Spanien og Frankrig og er nu begyndt som selvstændig Eksportør.
- Karl West, Sagførerfuldmægtig, Ringsted. Tog juridisk Eksamen i 1944. Derefter ansat i Statens Ligningsdirektorat, derefter Dommerfuldmægtig i Ringsted og nu Sagførerfuldmægtig samme Sted. Gift og har en Pige.
- Ejvind Laursen Vig skriver: Jeg er endnu ikke — som meddelt i Aarskriftet for 1946 — cand. theol., men jeg haaber, det varsler paa samme Maade som med den, der lyves død. Mine Oplevelser og »Bedrifter« siden Høng 1937: 1937—38 »ung Lærer« paa Vallekilde Højskole; 1938—40 stud. mag. i Naturfag; 1940 stud. theol.; 1940 i Maj indkaldt til CB-Tjeneste; 1942 Medlem af Studenterraadet; Oktober 1943—December 1945 midlertidig afbrudt Studier p. Gr. af Arbejde for at tjene til Studiet (Repræs. for Farvebaandsfirma, Censor i Udlandspostkontrollen). Gift Foraar 1944 med Ulla Smith Knudsen, ingen Børn. Dec. 1945 Studiet genoptaget. Sommer 1947 1. Del og til Vinter 1947—48 skal jeg til 2. og afsluttende Del af Embedseksamen.
- 1938 Olav Skovgaard Olsen tog Skoleembedseksamen i Sommeren 1946 i Dansk, Tysk og Engelsk. Siden 1. Februar 1947 Vikar ved Helsingør Gymnasium. Adresse: Stationsvej 10, Snekersten.
- 1942 Svend Clemens Christensen skriver: Har fra 15. Nov. 1943—15. Nov. 1947 været Maskinlærling i Kalundborg. Fra 15. Nov. 1947 pæebegyndtes Maskinbygningsstudier paa Odense Maskinbygningsteknikum.
- Gerner Christensen, stud. theol., fortæller: Tog paa normal Tid Filosofikum og Græskprøven. 1943—44 og 45—46 Redaktør af Studenterkredsens Blad. I to Aar Medlem af samme Forenings Bestyrelse samt af det theologiske Studenterraad. Forskellige illegale Sysler, hovedsagelig Blad- og Forlagsvirksomhed. Arresteredes 21. Aug. 44. Kom under Forhøret hos Kriminalraten ind paa en Omtale af Grundtvig. Paa hans irriterede Spørgsmaal: »Nah, wer war da dieser Grundtvig?« brød den kvindelige Tolk ind med Svaret: »Ah, der war ein alter Bischof, der nach der Sage Kopenhagen gegründet hat«. Det foregik paa Shellhusets 5. Sal med fin Udsigt til Absalons Taarn paa Raadhustpladsen! 2½ Maaned paa Vestre, 6 Maaneder i Frøslev. »Arbejdede i Køkkenet, hvor jeg avancerede fra Opvasker til en Slags Lagerforvalter. En Uge før Kapitulationen med Bus til Sverige: Chokolade, Cigaretter, fint nyt Tøj, smaa Flag i Haanden og saa hjem den 16. Maj. Kontorarbejde, nyt Angreb paa Theologien, tre Gange ind- og udmeldt til Forprøven. Bestod i Stedet Køreprøven. Vinteren 1946—47 Lærer paa Aaby Høj- og Efterskole i Vendsyssel. Returnerede til Hovedstaden og markerede 5-Aars Studenterjubilæet ved at tage Forprøven samtidig med at de første fra min Aargang paa Universitetet gik op til Embedseksamen. Bor nu som »Gris« paa Borchs Kollegium, søger mange Legater og gaar til mange Forelæsninger. Venter med at udgive literære og videnskabelige Arbejder til Papisituationen tillader Oplag i det Omfang, der vil blive Tale om. Ugift og uforlovet. Lykkelig.
- Aage Hansen, stud. med. vetr., skriver: Jeg studerer jo stadig til Dyrlæge. Fra Efteraaret 44 til Foraaret 45 afbrød jeg Studiet og var i den Tid ansat paa en Lysekronfabrik herinde. Læsningen fortsatte jeg efter Kapitulationen eller rettere efter Hjemsendelsen fra »Friedshistorien«. I Sommeren 1946 giftede jeg mig og flyttede ind i eget Hus, her hvor jeg nu bor, et Sommerhus, som jeg selv lavede i Stand, saa det var brugeligt til at bo i hele Aaret. Følgerne var en rar lille Datter Aaret efter. Til Jul skal jeg evt. tage III Del B, et halvt Aar før normalt; muligvis venter jeg til Sommer.

Elevforeningen

Elevmødet i Aar var det andet efter Høng-Samfundet ERANIAS Start. Den store Tilslutning til Mødet — den hidtil største — synes at bekræfte, at den ny Forening har formaaet at udbygge Forbindelsen mellem de gamle Elever og Skolen.

Ved Generalforsamlingen var Sygehuslæge *Alfred Fly*, Kerteminde, Dirigent. Formanden, Redaktionssekretær *Hans Bagge*, Slagelse, mindedes Frk. Edith Rasmussen (Aargang 1923), som var død kort Tid forinden. Formanden oplyste, at Medlemstallet er 273 mod sidste Aar 187. Med Hensyn til Aarsrepræsentanterne kan man sige, at denne Institution endnu ikke er helt indarbejdet; men en Del har arbejdet godt og blandt dem ikke mindst Hr. Fly, som har muliggjort den flotte Repræsentation af 25 Aars Jubilarerne.

Aarsskriftet udkom i 425 Eksemplarer. I den Forbindelse takkede Formanden Forstander Monrad for hans Bistand til Aarsskriftets Forbedring. Ogsaa ERANIA takkede han for Samarbejdet i det forløbne Aar. Fra enkelte Sider har man udtrykt Ønske om en særlig Sammenkomst Lørdag Eftermiddag for de ældre Aargange. Foreningen er rede til at drøfte Forslag om Formen for en saadan Sammenkomst.

I Tilslutning til Formandens Beretning drøftedes Formerne for og Tidspunktet for Elevfesten i København. Flere Forslag var fremme, men efterhaanden samledes man om at afholde en Foraarsfest.

Foreningens Kasserer, Fuldmægtig *Erling Petersen*, København, aflagde Beretning om Foreningens Økonomi. Kassereren fremhævede, at Kontingenterne med de nuværende Priser for Trykning af Aarsskrift m. v. ikke var tilstrækkelige til, at der heraf kunde afses Udgifter til Foreningens videregaaende Formaal (Flidspræmier til nuv. Elever, Haandbibliotek m. m.). Det var Kassererens og Bestyrelsens Opfattelse, at disse Formaal var vigtige. Han opfordrede derfor Medlemmerne til ved frivillige Bidrag at støtte denne Side af Foreningens Virksomhed, idet han vilde fraraade Kontingentforhøjelse.

Kassererens Beretning efterfulgtes af en livlig Diskussion om en evt. Kontingentforhøjelse for de ældre Aargange. Bestyrelsen fraraadede dog dette. Derimod vedtoges et Forslag om Optagelse af livsvarige Medlemmer for et Kontingent paa 100 Kr. en Gang for alle. Flere Medlemmer foreslog endvidere at støtte Foreningen ved frivillige Bidrag.

Punkt 3 paa Dagsordenen var Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. De afgaaende var Adjunkt *Torsten Jørgensen*, Kbh. (1933) og stud. teol. *Thorvald Nielsen*, Kbh. (1943). Paa Gr. a. meget andet Arbejde ønskede ingen af dem Genvalg. I Stedet for blev valgt stud. teol. *Gerner Christensen* (1942) og stud. polit. *Vilmar Joensen* (1947). Suppleanter blev Fuldmægtig cand. act. *Erik Larsen*, Kbh. (1927) og Sygehuslæge *Alfred Fly*, Kerteminde (1922).

Valget af Revisorer og Revisorsuppleant blev Genvalg. Revisorerne er Adj. *Frimann Jensen*, Nyborg (1931), Journalist *Dan Larsen*, Skive (1944), Suppleanten er stud. polit. *Poul Jensen* (1946).

Under Punkt Eventuelt foreslog Hr. Frimann Jensen at starte en „Rejsebog“ til Vedligeholdelse af Kontakten indenfor de enkelte Aargange. Forslaget gives herved videre til evt. interesserede.

Medlemsliste for Høng-Samfundet „Erانيا“

Fru Ingeborg Munk, Mozartsvej 3, Kbh. V. (Æresmedlem.)
Forstander, cand. mag. J. H. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.
Fru A. T. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.

Lærere:

Cand. mag. Esman Eriksen, Slagelsevej 10, Høng.
Cand. mag. Inge Humlum, Høng Studenterkursus, Høng.
Assistent i D. g. U., cand. mag. Peter Ingwersen, Valbygaardsvej 84, Valby.
Adjunkt Frede Jørgensen, Svingelen 4, Næstved.
Cand. mag. Paul Nørreslet, Slagelsevej 10, Høng.
Cand. mag. Frk. Ellen Pihl, Høng Studenterkursus, Høng.
Adjunkt Frk. I. Sadderup, f. Sørensen, Egeskovvej 59, Fredericia.

Elever:

- 1921 Overbibliotekar Ingrid Vig Jensen, Centralbiblioteket, Esbjerg.
Læge Ejnar Larsen, Søllested, Lolland.
Lærer Anders Moseholt, Højagervej 6, Risskov.
Journalist Jack Petersen, Blangstrup pr. Turup.
- 1922 Prokurist Frk. Fanny Elisa Dahl, Hostrupshave 14 tv., Kbh. F.
Fru Marie Dyhr, f. Christensen, „Højbo“, Laven St., Jylland.
Sygehuslæge Alfred Fly, Kerteminde. (Livsvarigt Medlem.)
Kommunelærer Tage Halse, Livjægergade 44, Kbh. Ø.
Kontorchef Th. Larsen, Rygaardsallé 25 A, Hellerup.
Lærer, cand. jur. Julius Lavrsen, Skovsvinget 4, Middelfart.
Læge Peder Gravgaard Mortensen, Ø. Hvidbjerg pr. Redsted.
Dr. phil. Kristen Møller, Nitivej 13⁴, Kbh. F.
Bogholder Georg Nielsen, Lærtingehjemmet, Rantzausgade 60, Kbh. N.
Gdr. Thorvald Nielsen, Hvilehøjgaard, Ugelstrup, Kr. Saaby.
Kommunelærerinde Julie Mathiesen, f. Rasmussen, Møllehusvej 60¹, Roskilde.
- 1923 Adjunkt Niels Aage Nielsen Fjalland, Unnasvej 9, Helsingør.
Cand. jur. Karl Jørgensen, Buddinge Hovedgade 124, Gladsaxe, Søborg.
Gdr. Valdemar Nielsen, Jelstrup pr. Haubro.
Forstander Gunnar Olsen, Glamsbjerg Fri- og Efterskole, Glamsbjerg.
Fru Paula Schibbye, f. Nielsen, pt. c/o Læge Johs. Petersen, Brørup.
Sognepræst Aage Stevns, Vrendsted-Tise, Vendsyssel.
- 1924 Amtslæge, Dr. med. Jakob Jakobsen, Grejsdalsvej 6, Vejle.
Bogholder, Frk. Ebba Christensen, Herninggade 14¹, Kbh. Ø.
Knud Dahl Jensen, Aale.
Ekspeditionssekretær Kaj Larsen, Ane Kathrinesvej 20, Kbh. F.
Fuldmægtig, cand. polit. Ivar Munk, Trunnevangen 5, Charlottenlund.
Læge Johs. Petersen, Brørup.
- 1925 Aksel Andersen, 41—37, 70 St., Woodside, N. Y., U.S.A.
Inspektør, cand. mag. Erik Halager, Sædding, Esbjerg.
Direktør Aage Henrichsen, Femø.
Fru Kirstine Jespersen, f. Korsgaard, Sølystvej 3 C, Klampenborg.
Dyrlæge Mogens Jørgensen, Ø. Jølby pr. Erslev.
Ove Heilmann Nøhr, Grønbjerg St., Jylland.

- Landpostbud Viggo Poulsen, Havrebjerg.
Neal Nordland, f. Niels Petersen, 21375 Telegraph, Detroit 19, Mich., U.S.A.
Lagtingsmand, cand. jur. Poul Petersen, Thorshavn, Færøerne.
- 1926 Lærer Niels Bergstedt, Sønderød pr. Ruds Vedby.
Bibliotekar Mine Islev, Hørsholm.
Lærerinde, cand. mag. Ida M. Jensen, Realskolen, Bælum.
Fru Landsretsf. Else Lind, f. Nordgaard, Hurup.
Civilingeniør Ejnar Lykke, Kirkebakken, Odder.
- 1927 Fru Marna Bruun Brøste, Skovhuset, Bakkeallé 1, Hørsholm.
Sagfører, cand. jur. Kaj Billeschou Hansen, Torvet 2, Saxkøbing.
Fuldmægtig, cand. act. Erik Larsen, Aadalsvej 65², Kbh. F.
Civilingeniør Johs. Roving, Vedstedvej 5, Valby.
- 1928 Lærer, cand. mag. Folmer Andersen, Stadion Allé 25, Aarhus.
Sognepræst Kr. Kold Jensen, Henne pr. Varde.
Kommunelærer Svend Aa. Jensen, Grønnegade 6, Herning.
Dyrlæge Th. Møller Jensen, Odder.
Møbelfabrikant Orla Johnsen, Slotsalléen 20, Slagelse.
Læge Jørgen Madsen, Gram.
Skatteinspektør Aksel Vigild, Englandsgade 45, Esbjerg.
- 1929 Civilingeniør Holger Brændgaard, p. t. Indien.
Sognepræst Arne Buus, Øster Assels.
Civilingeniør Th. Christensen, Vigerslevvej 41, Valby.
Inspektør O. Møller Christiansen, Bøgevang 25, Virum, Lyngby.
Cand. mag. Thyra Jensen, Sæbyvej, Asaa.
Civilingeniør Aksel Knudsen, Nikolajvej 13, St. tv., Kbh. V.
Fuldmægtig, cand. jur. Ellen Mortensen, Overgaden o. Vandet 46², Kbh. K.
- 1930 Tandlæge Ellen Sophie Berthelsen, f. Daugaard, Klintegaarden 1², Aarhus.
Fuldmægtig, cand. jur. Stig Holm, P. Bangsvej 242¹, Kbh. F.
Politifuldmægtig, cand. jur. M. I. Lund, Sønderborg Politikammer, Sønderborg.
Sekretær, cand. polit. Henning Normann, p. t. F.A.O., U.S.A.
Læge H. Roesdahl, Tandslet.
Ekspeditionssekretær, cand. jur. Dagmar Sørensen, f. Jensen, Ved Volden 12, Kbh. K.
Civilingeniør E. Bech Sørensen, Ø. Søgade 108², Kbh. Ø.
Dyrlæge Th. Sørensen, Sindal.
Sekretær, cand. jur. Tyge Sørensen, Aalekistevej 76³, Vanløse.
- 1931 Redaktionssekretær Hans Bagge, Sorø Amtstidende, Slagelse.
Fru Asta Hoff-Jørgensen, f. Juel, Jul. Mariesvej 32, Kbh. N.
Adjunkt Peter Frimann Jensen, Skovgyden 23, Nyborg.
Dyrlæge Poul Toftegaard Jensen, Hadsten.
Civilingeniør Orla Jørgensen, Hollændervej 14, Kbh. F.
Fag- og Handels-Faglærer A. Mohr Lolk, Vanløse Allé 37, Kbh. F.
Arkitekt Helge Nørvig, Drosselvej 80, Kbh. F.
Ekspeditionssekretær, cand. polit. Erling Pedersen, Aabakkevej 48¹, Kbh. F.
- 1932 Fru Gerda Gernaa, f. Kjer, Buddingsvej 31 A, Lyngby.
Sekretær, cand. polit. Chr. Johansen, Flakholmen 25, Vanløse.
Civilingeniør Henry Klostergaard, Upsalagade 5¹, Kbh. Ø.
Pastor Halvdan Knudsen, Vejle.
Adjunkt Kaj Lundbye, Statsskolen, Horsens.
Konstruktør Federico J. Mathiasen, Amagerbrogade 6, Kbh. S.
Adjunkt Tage Thoft, Rolfsgade 127, Esbjerg.
- 1933 Sygeplejerske Margrethe Haugaard, Sindssygehospitalet, Vedsted pr. Hviding.
Kommunelærer Bent Jørgensen, Kildeløbet 19, Kbh. Brh.

- Landinspektør Kjeld Jørgensen, Raadhustorvet 3, Randers.
 Adjunkt Torsten Jørgensen, Nyelandsvej 83, Kbh. F.
 Journalist Kr. Hesselager Kristensen, Dagbl. „København“, St. Kongensg. 46, Kbh. K.
 Sekretær, cand. jur. Marie Mouritsen, Næstvedgade 28^t, Kbh. Ø.
 Civilingeniør Karsten Munk, Ove Gjeddesgade 4, Aarhus.
 Cand. act. Else Nielsen, Jens Munksgade 14, Kbh. Ø.
 Civilingeniør N. Hvidtfeldt Rasmussen, Bogensegade 1, Kbh. Ø.
- 1934 Sekretær, cand. polit. David Munk, Vognmandsmarken 16, Kbh. Ø.
 Cand. polit. Thomas Rørdam, „Købmandshvile“, Rungsted.
 Sekretær, cand. jur. Margrethe Smidt, Torvegade 49^t, Kbh. K.
- 1935 Kommunalærer Gunner Brøbøl, f. Nielsen, Jernbanevej 21, Holbæk.
 Cand. pharm. Thora Broholm, Dalum Apotek, Fruens Bøge.
 Sekretær, cand. polit. Søren Henriksen, Nürnberggade 6³, Kbh. S.
 Organist Anders Jørgensen, Bellahøjvej 125, Kbh. F.
 Cand. polit. Ebbe Munk, Wagnersvej 4³, Kbh. SV.
 Cand. jur. Karl Nielsen, c/o LRS. Petersen, Grenaa.
 Realskolelærer Aage Olsen, Realskolen, Langaa.
 Læge Preben Bender Petersen, Amtssygehuset, Brædstrup.
- 1936 Læge Ingrid Andersen, f. Jørgensen, Amtssygehuset, Ringe.
 Dyrilæge J. Rasmus Andersen, Amtssygehuset, Ringe.
 Fru Edith Wisbech Christensen, f. Lehn, Fjords Allé 17, Ringkøbing.
 Landinspektør K. H. Munch Hermansen, Maglegaardsallé 57² tv., Søborg.
 Disponent Arent P. W. Hertel, Kildevænget 2, Næstved.
 Civilingeniør Ejnar Larsen, Hørgaardsvej 51, Risskov.
 Læge Hans Aage Nielsen, Amtssygehusets kir. Afd., Viborg.
 Stud. mag. Anker Olsen, Horsevænget 52, Vanløse.
 Lærer Orla Juul Petersen, Uggerløse, Tølløse.
 Cand. mag. C. A. Sørensen, Jernbanegade 26, Tønder.
- 1937 Redaktionssekretær Vagn Fredens, Sorø Amtstidende, Slagelse.
 Dommerfuldmægtig A. Grothe, Bakkevej 5, Svendborg.
 Sygeplejerske Inger Hork, Jacob Erlandsensgade 11, St. tv., Kbh. Ø.
 Læge Niels Colding Jensen, Amtssygehuset, Odense.
 Bankassistent Knud Lorentsen, Adelgade 2², Randers.
 Læge Frk. Grethe Pleen, Statshospitalet, Sønderborg.
 Sagførerfuldmægtig K. West, Sjællandsgade 6, Ringsted.
 Stud. theol. Ejvind Laursen Vig, Stilledal 35, St. th., Vanløse.
- 1938 Civilingeniør Evald Blach, Sct. Nicolajvej 20, St., Kbh. V.
 Fru Lise Haslund, Wagnersvej 4, Kbh. SV.
 Arkitekt Ole Haslund, Wagnersvej 4, Kbh. SV.
 Forstkandidat B. Højer Jensen, Svendstrup pr. Borup.
 Cand. mag. Olav Skovgaard Olsen, Stationsvej 10, Snekkersten.
 Sekretær, cand. jur. Erik Munck Thye, Appollovej 22 C, Vanløse.
- 1939 Stud. theol. Orla Christiansen, Borch's Kollegium, St. Kannikestræde, Kbh. K.
 Stud. polyt. Svend Hansen, Rebildvej 21, St., Kbh. F.
 Civilingeniør A. O. Haugaard, p. t. Kjerte pr. Aarup.
 Brygm. Peter Hermann, Dr. Olgasvej 70, Kbh. F.
 Jørgen Molt Ipsen, Hirtsholmene, Frederikshavn.
 Stud. theol. Erik Rasmussen, Lybækgade 8 B², Kbh. S.
- 1941 Frk. Agnethe Andersen, Skelby, Herlufmagle.
 Frk. Lis Castberg, Livjægergade 13, Kbh. Ø.
 Stud. jur. Arne Holst Hansen, Nordisk Kollegium, Strandboulev. 32, Kbh. Ø.

- Civilingeniør Jens Johan Jensen, Østervang 51, Roskilde.
 Landbrugsstuderende Hans Larsen, Nyelandsvej 6³, Kbh. F.
 Forsikringsinspektør Oluf Parbo, Parkvej 2, Roskilde.
 Kontorist Karen Randing, Lauravej 28², Valby.
 Lærer Palle Skov-Petersen, Ejnar Holbøllsvej 7, Charlottenlund.
 Prokurist Byrge Trolle Sørensen, A/S Korsør Købmandsgaard, Korsør.
- 1942 Stud. med. vetr. Herluf Bendtsen, Frederiksbergallé 68³, th., Kbh. F.
 Landmand Ib Herman Breitenstein, Pøllerup, Stege.
 Stud. med. Jørgen Bundgaard, Lautreupgaard, Skovlunde.
 Stud. theol. Gerner Christensen, Borchs Kollegium, St. Kannikestræde, Kbh. K.
 Maskinlærling Svend Clemen Christensen, Lundevej 71, Kalundborg.
 Stud. polyt. Poul Geert Christoffersen, Jerslev Forskole, Jerslev.
 Stud. med. vetr. Kaj Dyhr, Hørsholmsgade 22 A², Kbh. N.
 Stud. med. vetr. Aage Hansen, Mylius Erichsens Allé 7, Hellerup.
 Johan Hansen, Nørrebrogade 58 A³, Kbh. N.
 Forstassistent Laurits Hansen, Skovvej 20, Svendborg.
 Stud. pharm. Aage Ove Johnsen, Taarnvej 3, Køge.
 Maskinlærling Bent Kirkegaard, Grønnegade 17, Nykøbing M.
 Trafikassistent H. J. Søltoft, Gammeltoftsgade 10, St., Kbh. K.
 Stud. med. vetr. Højriis Sørensen, Kollegiet, Hostrupsvej 20, Kbh. V.
- 1943 Stud. med. vetr. Regnar Aagaard, Steenwinkelsvej 3⁵ th., Kbh. V.
 Stud. polyt. Flemming Rønholt Hansen, Linnésgade 28² tv., Kbh. K.
 Seminarieelev Elisabeth Hecht, Seminariet, Vordingborg.
 Torben Høyer, Livjærggade 13¹, Kbh. Ø.
 Peter Kjærgaard, Asset pr. Løgumkloster.
 Stud. med. Carl Krebs, Strandvej 104, Aarhus.
 Stud. jur. Egon Larsen, St. Kannikestræde 18¹, Kbh. K.
 Stud. polit. Frede Møller Larsen, c/o Kalkbrænder Møller Larsen, Balle Dj.
 Stud. arch. Henning Gøbel Larsen, Bregninge Skole, Eskebjerg.
 Stud. med. Erik Ledstrup, Ø. Farimagsgade 8 St., Kbh. Ø.
 Landmand Peter Skovbo Madsen, Ladby pr. Næstved.
 Laboratorieassistent Annalise Nielsen, Apoteket, Nykøbing S.
 Stud. theol. Thorvald Nielsen, Bogensegade 5¹ tv., Kbh. Ø.
 Korrespondent Anton Pedersen, Sølvgade 96³ th., Kbh. K.
 Discipel Inge Holst Pedersen, Vedbygaard, Ruds Vedby.
 Stud. jur. Kaj Plejdrup, Høng Mejeri, Høng.
 Stud. med. Oluf Ejsing Søbye, Gdr. K. Søbye, Vonge.
 Stud. med. K. Harry Sørensen, Præsteskov pr. Skellebjerg.
 Lærer Knud Verner Thygesen, Løgismose pr. Haarby, Fyn.
 Stud. jur. J. D. Wolff, Nordborg, Als.
- 1944 Svend Aage Brander, Holtgade 6¹, Kbh. N.
 Stud. med. Ingrid Bruun, Kvindehjemmet, Jagtvej 153, Kbh. Ø.
 Inge Frederiksen, Velsted pr. Nyrup.
 Stud. jur. Karen Gyldenkærne, Osager, Lejre.
 Fru Gertrud Jensen, f. Knudsen, Østervang 51, Roskilde.
 Journalist Dan O. Larsen, p. t. Kasernen, Holbæk.
 Bankassistent Paul Chr. Larsen, „Toftegaard“, Bjerre pr. St. Fuglede.
 Kontorist Peter Næsvang, Slagelse Valsemølle A/S, Slagelse.
 Maskinlærling Flemming Petersen, Vandel.
 Egon Nøhr Poulsen, Ll. Køgegaard, Køge.
 Stud. polyt. Arne Vagn Rasmussen, Rekrut 502/47, 5. Ingeniørkomp.,
 Stud. polyt. F. Schultz, Øresundsgade 91², Kbh. Ø. Ingeniørkasernen, Kbh. Ø.
 Stud. odont. Niels Hedager Sørensen, Kollegium IV, Universitetsparken, Aarhus.

- 1945 Annegrethe Balslev, Tryden, Gelsted, Fyn.
 Stud. med. Fru Aase Buch, Gyldenlakvej 21, St., Kbh. S.
 Stud. polit. Leon Buch, Gyldenlakvej 21, St., Kbh. S.
 Stud. jur. Aage Berg Christensen, Skaanegade 4^a th., Kbh. S.
 Stud. odont. Bent Christensen, Præstøgade 6, Kbh. Ø.
 Stud. art. Ellen Hansen, Aalekær, Gørlev.
 Stud. med. Jørgen Aagaard Hansen, Hingstedhus, Hillerød.
 Stud. med. vetr. Anders Holm, Andelsmejeriet, Vejen.
 Stud. jur. Hans Ove Jensen, Østrupgaard, Horserød pr. Hornbæk.
 Stud. jur. Knud Jensen, Ndr. Frihavns­gade 68³, Kbh. Ø.
 Stud. jur. Mouritz D. Kjeldsen, c/o Manufakturhdl. K., Mou.
 Stud. jur. Henning K. Kristensen, Møllegaarden, Høng.
 Landbrugsstuderende Jørgen Aksel Kristensen, Odensegade 11³ th., Kbh. Ø.
 Kornet E. Asger Milholt, Rakelsvej 2¹ tv., Hellerup.
 Stud. jur. Jens Buurgaard Nielsen, Gierslev, Høng.
 Stud. jur. Ida Else Margrethe Olsen, Tjørnelunde, Høng.
 Stud. med. Jørgen Engberg Pallesen, Aabybro.
 Seminarieelev Frede Holm Petersen, Statsseminariet, Skaarup.
 Fru Kirsten Nøhr Poulsen, Lille Køgegaard, Køge.
 Kontorist Lillian Karlskov Poulsen, Bredgade 63¹ th., Kbh. K.
 Stud. jur. Poul Gyde Poulsen, Tjørnelunde, Høng.
 Frk. Jytte Schaltz, Handelsbanken, Kalundborg.
 Stud. jur. Henrik Rasmussen Stryg, Gdr. J. H. Stryg, Gundslev.
 Stud. polit. Niels Peter Vestergaard, p. t. Universitetet i Vancouver,
 Adr.: 4446—W, 6te Avenue, Vancouver BC, Canada.
- 1946 Stud. jur. Reiner Bønløkke Andersen, Birkesig Kalkværk, Balle Dj.
 Sv. Ørbæk Andersen, Ørum, Djursland.
 Thomas Andersen, Kartoffelmølsfabriken, Toftlund, Sønderjylland.
 Helmer Christensen, Sæby, Høng.
 Frk. Inger Hansen, Karsholte, Dianalund.
 Knud Hansen, Ruds Vedby.
 Frk. Kirsten Vibeke Hansen, „Conradineslyst“, Ruds Vedby.
 Frk. Tove Elise Hansen, Storegade, Asnæs.
 Kontorelev Vivi Haxthausen, Strandvejen 126, Hellerup.
 Harald Boye Jensen, Alstrup, Tranebjerg, Samsø.
 Stud. polit. Poul Jensen, Kelleklinte Skole, Forsinge.
 Mogens Jeppesen, „Baltic“, Nykøbing F.
 Stud. theol. Johan Kristensen, Vældegaardsvej 23, Gentofte.
 Stud. theol. Bendt Larsen, Gaasebjerget 5, Gentofte.
 Frk. Didi Ruberg Larsen, Kalundborg.
 Frk. Kirstine Larsen, „Birke­bæk“ pr. Haarby.
 Stud. polyt. Ove Madsen, Ll. Kongensgade 22⁴, Kbh. K.
 Stud. jur. Erik v. Massenbach, Trautnersvej 18, Sorø.
 Jørgen Mau, Landskabsmaler V. Mau, Birkerød.
 Handelslærling Allan Nathansen, Rønnevej 4, Risskov.
 Frk. Birthe Nielsen, Sundevedsgade 17¹, Kbh. K.
 Sygeplejeelev Inger Lise Nielsen, Kommune­hospitalet, Kbh.
 Stud. jur. Niels Nielsen, Kordilgade 42, Kalundborg.
 Stud. jur. Henning Olsen, Stefansgade 58³, Kbh. N.
 Frk. Hanne Petersen, Jernbanegade 22, Løgstør.
 Postelev Kirsten Petersen, Posthuset, Næstved.
 Frk. Vera Rasmussen, Gæstgiver­gaarden, Haarby.
 Per Skar, Stevns Højskole, St. Heddinge.
 Lærerinde Betty Sørensen, Dortheasminde, Glejbjerg.

- Axel Villadsen, Lyskjær pr. Ørnhøj (Soldat).
 Korrespondentelev Gerda Worm, Morbæk pr. Frederikssund.
- 1947 Bibliotekar Ruth Svendsgaard Andersen, Lystrup, Vivild.
 Julius Bidstrup (Galster og Holbølls Kursus, Kbh.), Engløbet, Herlev St.
 Frk. Else Branning, Hundested St.
 Henry Buhk, Bryggergade 3, Nykøbing M.
 Korrespondentelev Rita Sørensen Dyhr, Ordrup, Faarevejle.
 Stud. med. (Aarhus) Jørgen Frostholm, Langelandsgade 201, Aarhus.
 Stud. jur. (Aarhus) Arne Ejvind Hansen, Aarestrup, Skørping.
 Korrespondentelev Inge Hansen, „Parcelgaarden“, Grevinge.
 Jørgen Hansen, Rye, Gørlev (p. t. Sukkerfabriken).
 Stud. mag. Ove Pyndt Hansen, Mosevej 36, Søborg.
 Sv. Aa. Nord Hansen (Adgangskursus), Taastrup, Glippinge.
 Stud. polyt. Uffe Bondebjerg Hansen, Nygade 8, Brønderslev.
 Stud. mag. Grete Jacobsen (gift Nielsen), Fortunavej 22 St. tv., Kbh. S.V.
 Stud. økon. (Aarhus) Aage Jensen, Aabybro.
 Stud. med. Herman Krogsgaard Jensen, Helligkilde, Hvidbjerg, Thyholm.
 Stud. polit. Vilmar Joensen, Tagensvej 178³ th., Kbh. N.V.
 Bodil Valentin Jørgensen, Valby Langgade 75 B² th., Kbh. V.
 Arkæologistuderende Ulla Kiilsgaard, Vennemindevej 22², Kbh. Ø.
 Højskoleelev Gunnar Larsen, Frederiksborg Højskole, Hillerød.
 Stud. med. Jørgen Larsen, „Maglehøj“, Grevinge.
 Ruth Laursen, Ruggaardsvej 162, Odense.
 Kadetaspitant Thorkild Thyge Madsen, Vallekilde, Hørve.
 Stud. polyt. Bjørn Momsen, Skovlyst, Brørup.
 Frk. Bente Møller, Tinggade 1, Ringsted.
 Kontorist (stud. phil.) Jytte Nielsen, Læssøegade 100, Odense.
 Lærerinde (Vikar) Birgit Odgaard, Tersløse, Dianalund.
 Vagn Olsen, Hover, Tarm. (Soldat.)
 Landmand Aage Damborg Petersen, Lyngeskildstrup, Sorø.
 Stud. phil. Asta Fog Petersen, Vindehelsing Friškole, Gørlev.
 Jørgen Greve Petersen, Slotsmøllen, Tranekjær. (Soldat.)
 Eigil Rechnagel, Apoteket, Brørup.
 Stud. med. (Aarhus) Ole Romme, Engparken 32 St., Aabyhøj, Aarhus.
 Birthe Saabye, Lindegade 1, Kalundborg.
 Ester Spaabæk, Spaabæk, Ørnhøj.
 Korrespondentelev Kristine Thusholt, „Aspargesgaard“, Faarevejle.
 Stud. mag. Torben Østerlund, Aalborggade 16^t, Aarhus.
 Mogens Wester, „Køkkenhøjgaard“, Døjringe.
 Erik Truels Højbye Jensen, Sdr. Strandvej 16, Helsingør.
 Svend Truels Højbye Jensen, Sdr. Strandvej 16, Helsingør.
 Birger Nordsted Jørgensen, Læge C. J. Menstrup, Hyllinge.
 Kaj Petersen, Forstanderhjemmet, Himmelev, Roskilde.

Driftsregnskab for 1946—47

<i>Indtægter:</i>	<i>Udgifter:</i>
Kontingenter ..... 896,00 Kr.	Bestyrelsesmøder ..... 15,00 Kr.
Salg af Aarsskrifter ..... 319,00 -	Aarsskrift ..... 1061,22 -
Underskud ..... 89,92 -	Tryksager, Kuverter etc. .... 80,82 -
	Porto ..... 115,93 -
	Kontorrekvisitter ..... 3,70 -
	Diverse ..... 28,25 -
<u>1304,92 Kr.</u>	<u>1304,92 Kr.</u>

Status pr. 15. August 1947

<i>Aktiver:</i>	<i>Passiver:</i>
Kassebeholdning ..... 0,00 Kr.	Skyldige Omkostninger ..... 68,20 Kr.
Girokonto ..... 2,57 -	Formue ..... 106,37 -
Kontingentrestancer ..... 172,00 -	
<u>174,57 Kr.</u>	<u>174,57 Kr.</u>

Foranstaaende Regnskab har vi revideret og befundet rigtigt.

Nyborg, den 19. August 1947.

Aarhus, den 24. August 1947.

P. Frimann Jensen
(sign.)

Dan O. Larsen
(sign.)

1921 Jack Petersen; 1922 Alfred Fly; 1923 Åge Fjalland; 1924 Kaj Larsen; 1925 Erik Halager; 1926 Hans Chr. Nielsen; 1927 Erik Larsen; 1928 Kr. Kold Jensen; 1929 Aksel Knudsen; 1930 Dagmar Simonsen; 1931 P. Frimann Jensen; 1932 Henry Klostergaard; 1933 Hvidtfeldt Rasmussen; 1934 Thomas Rørdam; 1935 Edv. Nielsen; 1936 Carl August Sørensen og Orla Juul Petersen; 1937 Johs. Jørgensen; 1938 Højer Jensen; 1940 og 41 O. Parbo; 1942 Svend Christensen; 1943 Torben Høyer; 1944 Peter Næsvang; 1945 Henrik Stryg; 1946 Erik v. Massenbach og Reiner Bønløkke Andersen.

P. B. V.
Esman Eriksen.

Meddelelser

Oplag: 550 Eksemplarer.

Vignetterne er tegnet af Maleren Troels Trier, Vallekilde.

Redaktionen: Forstander, cand. mag. I. H. Monrad, Redaktionssekretær Hans Bagge,

Fuldmægtig, cand. polit. I. Munk og stud. art. Johs. Lund Petersen.

Elevmøde: Lørdag Aften den 4. September og Søndag den 5. September 1948.

Fastelavnssammenkomst i København: Lørdag den 7. Februar 1948.

Generalforsamling: Lørdag den 4. September 1948 paa Skolen.

Kontingent: 4 Kr. aarlig. Benyt vedlagte Girokort. Giro 65046. NB. Kontingenter, der ikke er indkommet senest 1. Februar 1948, opkræves pr. Post.

Formand: Redaktionssekretær Hans Bagge, Bredegade 14, Slagelse. Telefon 1354 og 2202.

Kasserer: Fuldmægtig, cand. polit. Erling Petersen, Aabakkevej 48, København F. Telefon Damsø 5224 u.

Sekretær: Cand. mag. Esman Eriksen, Slagelsevej 10, Høng. Telefon 156.

Anbefal Foreningen til de Klasse- og Skolekammerater, der endnu ikke har meldt sig ind!

Husk at melde Adresseforandringer til Sekretæren!

W. F. A.-Tur til Sommer?

Skal vi danne et nyt Høng-Hold — eller flere? De Lande, hvormed der til Sommer bliver sikker W. F. A.-Udveksling er: *England, Holland, Belgien og Norge*. Usikre Lande er: Frankrig, Finland og Czekoslovakiet.

De *forhenværende eller nuværende Elever og Lærere fra Høng*, som er interesserede, bedes sende Meddelelse herom til Forstander Monrad inden 20. Januar 1948. Særlige Ønsker med Hensyn til *Udvekslingsland og Rejseleder* bør meddeles. Man vil da snarest efter høre nærmere herfra om, hvilke Ønsker der kan realiseres.